

POLSKA ZACHODNIA

Dziś 12 stron

Dziś 12 stron

Dziennik poświęcony sprawom narodowym i społecznym na Kresach Zachodnich.

Telefon 16-98.

Konto P. K. O. 303551.

Redakcja i Administracja: Katowice, ul. Jagiellońska 5.

Redaktor naczelny: Edward Rumun.

Abonament miesięczny: przez pocztę 1 zł 84 gr. w Administr. 1 zł 80 gr. z doręczeniem do domu przez pocztę. —

Przyjazd P. Prezydenta Rzplitej Mościckiego i Marszałka Polski J. Piłsudskiego na Śląsk.

Katowice, 13 sierpnia. Na uroczystość odsłonięcia pomnika powstańczego i otwarcia stadionu sportowego w Król. Hucie przyrzekli swój przyjazd P. Prezydent Rzeczypospolitej I. Mościcki i Prezes Rady Ministrów Marszałek Polski J. Piłsudski. Spodziewany jest nadto przyjazd p. Ministra Spraw Wewn. gen. Składkowskiego i p. Ministra Przemysłu i Handlu inż. Kwiatkowskiego.

Uroczystość ta ma się odbyć z końcem września br. Blizszy dzień zostanie wkrótce podany.

W tym też czasie odbędzie się uroczystość poświęcenia sztandaru 3 pułku Strzelców Podhalańskich w Bielsku, na którą również obiecali przybyć P. Prezydent Rzeczypospolitej i Marszałek Piłsudski.

W tych dniach przyjęta została przez Pana Prezydenta Rzeczypospoli-

tej i P. Marszałka Piłsudskiego delegacja Komitetu sztandarowego z Bielska w osobach p. gen. Przeździeckiego, dowódcy 21 Dywizji Górskiej, p. starosty powiatu bielskiego dr. Dudy, wiceburmistrza m. Bielska dyr. Szajtera, pułkownika Zagórskiego, dowódcy 3 p. strz. podh. i p. kpt. Wierońskiego. Delegacja zaprosiła nadto Ks. Biskupa Galla i p. gen. Dreszera.

ZAPRYSIĘNIENIE NOWEGO WOJEWODY.

Warszawa. (13. 8.) W ub. czwartek w obecności wiceministra Jaroszyńskiego odbyło się zaprysiężenie nowego wojewody lwowskiego p. Dunin-Borkowskiego.

Z KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW.

Warszawa. (13. 8.) Komitet ekonomiczny Rady Ministrów pod przewodnictwem wicepremiera Bartla na wczorajszym posiedzeniu zajmował się sprawą przyznania Anglii kontyngentu przywozowego na rok 1927. Następnie rozpatrywano przyjęcie z pomocą małopolskim kopalniom węgla. W dalszym ciągu posiedzenia wysłuchano sprawozdania przewodniczącego międzyministerjalnej komisji dla sprawy zbożowej i ustanowiono cło wywozowe dla żyta w wysokości dotychczasowej na cały okres gospodarczy do czerwca 1928. Poza tem zastanawiano się nad sprawą ustalenia cen przy zakupie żyta. Ceny te będą ustalane okresowo. W końcu powzięto szereg uchwał administracyjno-gospodarczych zmierzających do skoordynowania akcji zakupu żyta przez państwowy Bank Rolny.

Z RADY SAMORZĄDOWEJ.

Warszawa. (13. 8.) W dniu wczorajszym odbyło się inauguracyjne posiedzenie Rady Samorządowej pod przewodnictwem wicemin. Jaroszyńskiego. Do Rady Samorządowej powołanych zostało trzydziestu kilku członków z pośród prezesów Rad Samorządowych powiatowych.

EMIGRANCY ROSYJSCY DZIEKUJĄ ZA GOŚCINNOŚĆ.

Warszawa. (13. 8.) Dwaj emigranci rosyjscy Hoffman i Aksakow ogłosili list otwarty do społeczeństwa polskiego, dziękując za 7-letnią gościnność, z której, jak są przekonani, korzystali szlachetnie.

Każdy sobie na swój sposób.

JAK PRASA BERLIŃSKA INTERPRETUJE KALISKĄ MOWĘ MARSZ. PIŁSUDSKIEGO.

Berlin. (13. 8.) Prasa niemiecka w najrozmaitszy sposób stara się wyjaśnić znaczenie mowy kaliskiej Marsz. Piłsudskiego. „Deutsche Tageszeitung” nawiązuje przemówienie Marszałka do rokowań polsko - niemieckich (?) i stara się dowieść, że pomyślny rozwój tych rokowań spowodowany jest znaczną zmianą w polskiej polityce zagranicznej. „Deutsche Tageszeitung” pisze:

Rząd polski, zawiódłszy się w kwestji pożyczki zagranicznej i na pomocy angielskiej (?) stara się przeprowadzić

zmianę orientacji w kierunku bliskiego porozumienia, a nawet przymierza z Sowietami. Ta zmiana spowodowana jest tendencją Marsz. Piłsudskiego, która zmierza do wyłączenia z polityki polskiej wszelkich wpływów obcych, uniemożliwiającą politykę polską od obcych mocarstw. Piłsudski zmierza do wyswobodzenia polityki polskiej od wpływów państw zachodnich, co wykazuje jego przemówienie, wygłoszone w Kaliszu. (?) —

Należy zaznaczyć, że w tym wypadku akcja wywiadu wojskowego, kierowana przez oddział II sztabu generalnego, została uwieczniona zupelnym sukcesem i absolutnie wszystkie osoby, jakkolwiek zaangażowane w robocie szpiegowskiej, zostały wraz z bardzo obfitym materiałem dowodowym — ujęte.

Z życia stolicy.

WICEPREMIER DR. BARTEL ODWIEDZIŁ MIN. ZALESKIEGO.

Warszawa. Wicepremier Bartel odwiedził w mieszkaniu chorego min. Zaleskiego.

POSEŁ PATEK WYJEDZIE W PRZYSZŁYM TYGODNIU.

Warszawa. (13. 8.) Poseł polski w Moskwie Patek odbył wczoraj dłuższą konferencję z zastępcą ministra spraw zagranicznych p. Knollem. Poseł Patek ma odbyć szereg konferencji, wobec czego wyjazd jego nastąpi dopiero w przyszłym tygodniu.

URLOP WICEMINISTRA CARA.

Warszawa. (13. 8.) Wiceminister Sprawiedliwości p. Car rozpoczął 11 sierpnia urlop 4-tygodniowy.

Z pobytu Rodaków z Ameryki na G. Śląsku.

Katowice, 13. sierpnia. W dniu wczorajszym bawiła w Katowicach i Król. Hucie wycieczka Polaków amerykańskich, zorganizowanych w Zjednoczonych Komitetach im. Marszałka Piłsudskiego z prof. Siemiradzki na czele.

Gości z oceanu powitali w godzinach rannych na dworcu w imieniu nieobecnego P. Wojewody dr. Grażyńskiego — naczelnik wydziału dr. Przybyłowski, imieniem wojskowości major Szafrański i imieniem katowickiego Oddziału Związku Legionistów porucznik rezerwy Korman. Na powitanie przyby-

ły również umundurowane oddziały Strzelców, Powstańców ze sztandarami i pocztowcy oraz liczni obywatele miasta.

Goście zwiedzili w ciągu dnia zakłady hutnicze i kopalnie, jak również prof. Siemiradzki złożył wizytę P. Wojewodzie dr. Grażyńskiemu, staroście p. dr. Seidlerowi i prezydentowi miasta dr. Górnikowi.

O godz. 6 wieczorem rodacy nasi z Ameryki wzięli udział w obiedzie, wydanym na ich cześć w hotelu „Savoy”, poczem o godzinie 9 wieczorem odjechali do Poznania.

Likwidacja nowej bandy szpiegowskiej w Małopolsce Wschodniej.

WYKRYCIE MATERJAŁÓW SZPIEG. I ARESZTOWANIE KILKUNASTU OSÓB (Od naszego korespondenta.)

Lwów, 12 sierpnia. Wczoraj zamieściliśmy informację o wykryciu nowej bandy szpiegowskiej, będącej na usługach ościennego państwa i działającej na terenie województw południowo-wschodnich. Dziś jesteśmy w możności podać rewelacyjne szczegóły likwidacji tej afery szpiegowskiej.

W dniu 6 sierpnia władze wojskowe zarządziły likwidację organizacji szpiegowskiej, pracującej na korzyść pewnego ościennego mocarstwa na terenie okręgów wojskowych Przemysłu i Lwowa, a więc w Przemyslu, Jarosławiu, Strylu, Drohobyczu i Stanisławowie.

Wyniki osiągnięte przy likwidacji okazały się bardzo obfite w postaci całego szeregu kompromitujących rzeczowych dowodów uprawiania przez osoby aresztowane szpiegowstwa wojskowego. Między innymi materiałami do rąk organów wojskowych dostały się oryginalne instrukcje wywiadowców obcego wywiadu, liczne raporty i sprawozdania agencyjne przygotowane do ekspedycji za granicę.

ce, plany obiektów wojskowych, meldunki sytuacyjne itp.

Rewizje dokonane przez organy policyjne u osób cywilnych, dały pomiędzy innymi materiałami również ujawnienie większych kwot pieniężnych w walucie dolarowej.

Na czele całej organizacji stał aresztowany w Drohobyczu niejaki Piotr Blyżniuk, były komendant brygady ukraińskiej, prowadzący wywiad przy czynnym udziale również aresztowanych: własnej żony — Anny, akademika Sywchipsa, Hrycia Jaworskiego i urzędnika prywatnego Petro Petryka, oraz innych osób.

Do sieci wywiadowczej należeli: w Przemyslu — saper Tarnawski Michał z 10 p. sap., kpr. Lecheński Stefan z 1 p. a. g., oraz saper Hrab Włodzimierz z zarządu forticznego Przemysłu; w Jarosławiu — kpr. Kurtiak z 3 p. p. Leg.

Ogółem w związku z powyższą sprawą aresztowano ponad 20 osób cywilnych i wojskowych.

Platni agenci na usługach naszych wrogów.

Katowice, 13 sierpnia.

Mowa kaliska marsz. Piłsudskiego w zasadniczym swoim motywie, wskazała całemu społeczeństwu na nieczymierne doniosły czynnik, stanowiący dla państwa naszego i rozwoju jego faktycznej niezależności **groźne bardzo niebezpieczeństwo**. Czynnikiem tym jest przenikanie do naszego życia wewnętrznego, politycznego i państwowego obcych, wrogów, nam wpływów i niebezpieczna łatwość poddawania się tym wpływom przez pewne polityczne grupy polskie i jednostki.

Marszałek w swym przemówieniu stwierdził pozątem wyraźnie, iż uzależnianie się takie, a tem samem działanie na szkodę Polski i na korzyść naszych wrogów, slega często do osób stojących bardzo wysoko, przybierając formy agentur naszych wrogów.

Sprawa ta dla zdrowia moralnego całego narodu, dla państwa jako całości, a nawet jego bytu posiada **znaczenie wprost zasadnicze**. To też nie dziwnie że mowa Marszałka Piłsudskiego dla całego narodu była jak gdyby brutalnym zbudzeniem go z błędnego i beztroskiego snu, z jakiego zaczął korzystać po odyskaniu Niepodległości. Sen ten pozwalał społeczeństwu zaniknąć czy i zapomnieć o gangrenie, toczącej jego żywe ciało. Mowa Marszałka zbudziła nas z tego snu i nakazała **walkę z gangreną** i największą czujność. Tak zrozumiała mowa cała zdrowa część społeczeństwa, tak niewątpliwie zrozumiała ją masa. Że niebezpieczeństwo jest istotne, a nie urojone i przecenione, że odnosi się nie tylko do przeszłości, do czasów walk o niepodległość, ale **przedewszystkiem do chwili i okresu obecnego**, nie mamy pod tym względem żadnych wątpliwości. Wątpliwości te zresztą rozproszył sam Piłsudski, zwracając się do zebranych Legionistów z wezwaniem do walki z obcymi wrogami nam wpływami.

Na wskazaniu tego niebezpieczeństwa polega właśnie doniosłe znaczenie mowy Marszałka Piłsudskiego.

Jaskrawym dowodem prawdziwości groźnej oceny naszych stosunków politycznych i przenikania wpływów obcych tam, gdzie nigdy przeniknąć one nie powinny, jest sprawa, która dała nam Słasku jest od dłuższego czasu otwartą raną rozpłatającą, jest jak gdyby **rozłazką wylmierzonym całemu narodowi, a przedewszystkiem ludności polskiej na Słasku zamieszkałej**. Sprawa ta jest niewątpliwie już dziś fakt zaprzeczania się na służbę Niemcom Wojciecha Koriantego. Śmiało i otwarcie, opierając się na niezbitych dowodach, twierdził i twierdzić będziemy dopóki ten wrzód nie zostanie z ciała naszego wycięty, że Wojciech Korianty, poseł na Sejm Rzeczypospolitej i na Sejm Śląski, był „dyktator” powstań śląskich przeciw Niemcom, były plebiscytowy komisarz polski na Śląsku, były kandydat na premiera Rządu Rzeczypospolitej, że ten człowiek, posiadający dotychczas znaczne wpływy polityczne, a robiony kiedyś niemal „bohaterem” narodowym, sprzedał się najordynarniej za miliony złotych kapitalistom niemieckim idąc na służbę tych kapitalistów i wrogów nam czynników niemieckich w Polsce. Wojciech Korianty stał się płatnym agentem niemieckim w Polsce.

A jednak człowiek ten dotychczas odgrywa czynną rolę w naszym życiu politycznym, dotychczas ma poparcie całego stronnictwa politycznego i części prasy, dotychczas jeszcze piastuje mandat poselski, a całą swoją „pracę” polityczną prowadzi w imię „narodowego” i „państwowego” interesu!

Czyż fakt ten nie jest jaskrawym potwierdzeniem oceny i oskarżeń Marszałka Piłsudskiego? Czyż nie jest dowodem jak wysoko przenikają wpływy naszych wrogów?

Mowa marszałka Piłsudskiego, jak blaskawica oświeciła ponure i ciemne strony naszego życia. Do samego społeczeństwa teraz należy, by ujęwszy je w jej światło, podjął z nim zdecydowaną i nieubłaganą walkę. S. K.

Rok
założ. 1894

J. JOKS I S-KA

Telefon
Nr. 2164

Katowice, ulica: św. Jana nr. 12

100

NAJSTARSZY NA MIEJSCU SKŁAD MANUFAKTURY

Wełna, jedwabie, aksamity — Materjały na pościel i bieliznę

Urzednikiem państwowym

Barchany, płótna, szelki, perkalie, wosł t. d. Koce do spania, plety chustki do odkrywania

odzielamy na bardzo dogodnych warunkach kredytai

Dezercja gen. Zagórskiego.

(Tel. od naszego korespondenta.)

Sprawa tajemniczego zniknięcia zwolnionego z więzienia gen. Zagórskiego zaczyna się stopniowo wyjaśniać.

Według zebranych dotąd danych, — zdaje się nie ulegać wątpliwości — że gen. Zagórski pozostawiony chwilowo na wolnej stopie skorzystał z okazji i formalnie uciekł. Przebieg całej sprawy przedstawia się jak następuje:

Wypuszczenie z wileńskiego więzienia na Antokolu gen. Zagórskiego nastąpiło na wniosek prokuratury wojkowej w Warszawie, działającej na skutek zlecenia właściwego dowódcy i decyzji wojkowego sądu okręgowego w Warszawie, wykonanej przez prokuratora wojkowego w Wilnie ppłk. Wędyca Płk. Wędyca działał na skutek otrzymanego opisu decyzji okręgowego sądu wojkowego w Warszawie i nakazu zwolnienia z więzienia. Dokumenty podpisane były przez szefa okręgowego sądu wojkowego w Warszawie płk. Armii-kojskiego. Z chwilą opuszczenia przez gen. Zagórskiego więzienia na Antokolu ukończona została rola sądu i prokuratury wojkowej w sprawie zwolnienia z więzienia generała.

Na skutek zarządzenia Marszałka Piłsudskiego gen. Zagórski miał mu być dostawiony do Belwederu do raportu w sobotę wieczorem. Po raporcie w Belwederze gen. Zagórski miał być zupełnie wolny po złożeniu pisemnego oświadczenia, że każdej chwili stawia się na wezwanie władz wojkowych i sądowych. Poza tem gen. Zagórski miał informować o każdorazowej zmianie miejsca swego pobytu.

Ponieważ Marszałek ze względu na możliwość przemęczenia swych dzieci nocną podróżą koleją do Kalisza, udał się tam już popołudniu samochodem, a nie koleją wieczorem po godz. 10, jak pierwotnie było projektowane, gen. Zagórski po przyjeździe do Warszawy zameldowałby się w Belwederze bezprzedmiotowo. Celem poinformowania gen. Zagórskiego o zmianie procedury jego zwolnienia udał się na dworzec wileński z rozkazu ppłk. Prystora adiutanta Marszałka mjr. Wędyca, którym przyjechał do Warszawy w towarzystwie kap. Miładowskiego gen. Zagórski, przybył z opóźnieniem kilkunastominutowo po godz. 8 wieczorem. Mjr. Wędyca zawiadomił gen. Zagórskiego, że stawienie się jego w Belwederze, z powodu wyjazdu Marszałka do Kalisza jest narazie zbędne i że wobec tego generał może się udać do domu z tem, iż w poniedziałek lub wtorek winien się zgłosić do raportu w Belwederze, po poprzednim

telefonicznym poinformowaniu się o godzinie przyjazdu.

Gen. Zagórski, wysiadłszy z pociągu polecił tragarzowi złożyć swe rzeczy w przechowalni bagaży. Tragarza opłacił mjr. Wędyca, gdyż generał nie posiadał drobnych pieniędzy. Zaznaczyć należy, iż na dworzec kol. przybył mjr. Wędyca z szeregi kolumny samochodowej, Cembela, dorożką samochodową, gdyż, udając się tam, nie miał pod ręką auta wojkowego. Dopiero bezpośrednio przed przybyciem pociągu zjechało przed dworzec auto wojkowe — Ford czterosiędzenny. Na pytanie majora Wędy, dokąd każe się odwieźć, gen. Zagórski odpowiedział, że do domu na ul. Flory 17. Koło Pomnika Wdzięczności Ameryce gen. Zagórski polecił zatrzymać samochód, oświadczając, iż ma zamiar pójść się wykąpać do łaźni Fajansa. Wysiadłszy z auta, generał skierował się w lewo w stronę łaźni Fajansa i Kasyna Obywatelskiego. Tymczasem jadący z nim mjr. Wędyca obok szofera na przednim siedzeniu i kap. Miładowski na tylnym udał się w kierunku Belwederu.

Ani w poniedziałek, ani we wtorek gen. Zagórski w Belwederze się nie zameldował. W prasie ukazywać się zaczęły różne fantastyczne pogłoski o tajemniczym zniknięciu gen. Zagórskiego. Na skutek tych pogłosek, jakoteż faktu niezameldowania się gen. Zagórskiego w Belwederze, prokurator wojkowy pułk Kaczmarek zaczął go poszukiwać. Gdy wstępne kroki nie ujawniły miejsca pobytu gen. Zagórskiego, pułk. Kaczmarek w śróde rozpoczął energiczne oficjalne dochodzenie. Przesłuchano mjr. Wędyca szofera Cembela, personel w łaźni Fajansa, szereg funkcjonariuszów kolejowych itd. Z rozmów jakie można było przeprowadzić z temi osobami, wynika iż zeznania, złożone przez nie władzom wojkowym, odpowiadają w zupełności faktom, powyżej przez nas opisanym. Poza tem stwierdzić można, że pozostawiony w przechowalni przez gen. Zagórskiego bagaż, składający się z pletu, rzeźnej walizy i maszyn do pisania, został tego samego dnia po godz. 9 wieczorem odebrany. Czy podjął go osobiście gen. Zagórski, czy też na jego polecenie jakaś inna osoba, ośnośny funkcjonariusz kolejowy nie pamięta. Jest to zrozumiałe, jeśli się weźmie pod uwagę że gen. Zagórski podróżował w cywilnym ubraniu (popielatem).

W dniu dzisiejszym prokuratura wojkowa — jak slychać — ma zamiar rozśłać listy gończe za gen. Zagórskim i wytoczyć mu w sądzie wojkowym sprawę o dezercję.

FANTASTYCZNE DOMYSŁY I PRZYPUSZCZENIA PRASY WARSZAWSK.

(Tel. od naszego korespondenta.)

Warszawa, (13. 8.) Tajemnicze zniknięcie gen. Zagórskiego stało się największą sensacją od dwóch dni. Prasa gubi się w domysłach na temat zaginięcia gen. Zagórskiego, wypowiadając fantastyczne przypuszczenia. Jedne dzienniki twierdzą, że gen. Zagórski wyjechał zagranicę, inne, że został wykradziony

przez oficerów z więzienia, inne zaś wyzwały władze do jaknajrychlejszego wytoczenia śledztwa, celem ustalenia stanu faktycznego zniknięcia generała. Dzisiejszy „Głos Codzienny” uległ konfiskacie za komentarze w sprawie zaginięcia gen. Zagórskiego.

PRZYJAZD MIN. KWIATKOWSKIEGO NA ŚLĄSK.

Warszawa, (13. 8.) Minister Kwiatkowski wyruszył w podróż inspekcyjną na Śląsk, do Zagłębia Krakowskiego i naftowego. We Lwowie odbędzie konferencję z przedstawicielami wielkiego przemysłu.

SPOTKANIE KRÓLÓW W MONACHJUM.

Białogrod, (13. 8.) Prasa ogłasza wiadomość, iż król jugosłowiański Aleksander I. i bułgarski Borys spotkają się w Monachjum, celem omówienia możliwości politycznego i kulturalnego zbliżenia.

DZIAŁ ZAGADEK „Polski Zachodni”

Kupon Nr. 23-24

(Wykupi i odda do wra z rozwiązaniem)

Z NASZEJ DYPLOMACJI W GENEWIE.

Genewa, (13. 8.) Minister Sokal, delegat Polski do Ligi Narodów podpisał dnia 5 bm. w imieniu rządu Rzeczypospolitej Polskiej za wolne miasto Gdańsk protokół, dotyczący klauzuli arbitrażowych w sprawach handlowych, zawartych w Genewie 24. września 1923 roku.

STUDENCI POLSCY NAD GROBEM KRÓLA WŁADYSŁAWA WARNEN-CZYKA.

Warna, (13. 8.) Bawiąca tu wycieczka studentów polskich złożyła na grobie Władysława Warnen-czyka piękny wieniec o barwach polskich. Członkowie wycieczki złożyli także akademie han-dlową, oprowadzeni przez rektora. Wycieczkę podejmował konsul Rzeczypospolitej Polskiej.

NIEMCY NIEZADOWOLONE...

Echa głosów prasy polskiej o manewrach niemieckiej Reichswehry na Śląsku.

Berlin, (13. 8.) „Berliner Tageblatt” i „Vossische Zeitung” w depeszy z Warszawy wyrażają żywe niezadowolenie z powodu wrażeń, jakie wywołała w prasie polskiej wiadomość o tegorocznych manewrach niemieckich Reichswehry na niemieckim Górnym Śląsku. „Vossische Zeitung” pisze, że już przedtem rewelacje o zbliżeniu Niemiec o-tar za zezwolenie Ministerstwa Reichswehry spowodowały zastrzeżenie niemiejskich kół warszawskich wobec dowództwa Reichswehry. Prasa polska dopatrywała się, zdaniem dziennika, związku przyczynowego między tym faktem a oświadczeniem jednego wschodnio-pruskiego posła stronnictwa ludowego, który domagał się rewizji granic wschodnich. „Berliner Tageblatt” i „Vossische Zeitung” zapewniają w końcu, iż zaniepokojenie w związku z manewrami Reichswehry jest zupełnie nieuzasadnione. Manewry teoretyczne będą miały charakter ćwiczeń polowych, w których wezmą udział dwa pułki 3-ciej dywizji.

ARESztOWANIE 2 WICEBURMISTRZÓW - MALWESANTÓW.

Sofia, (13. 8.) Sensacja dnia w Sofii jest aresztowanie dwóch wiceburmistrzów Sofii, Guranova i Antonowa, którzy oskarżeni są o sprzeniewierzenie większych sum pieniężnych i nadużywanie stanowiska oficjalnego dla osobistych korzyści.

LINDBERGH WYCZERPANY BANKIETAMI.

London, (13. 8.) Z Detroit donoszą, iż na powitanie Lindbergha zebrało się 250 tysięcy ludzi. Detroit jest 17 miastem z pośród 67 miast Stanów Zjednoczonych, które zaprosiły Lindbergha do przyjazdu i wygłoszenia krótkiego odczytu. Podobno Lindbergh będzie musiał przerwać swoją podróż określną po Stanach Zjednoczonych, ponieważ niezliczone przyjęcia, uroczystości i bankiety wyczerpały go fizycznie i nerwowo.

(Detroit w stanie Michigan jest jak wiadomo, miastem zamieszkałym w praktycznej części przez Polaków. — przyp. Red.)

FINLANDJA NA MIEJSCE CZESŁOWACJI?

Genewa, (13. 8.) W kółach politycznych przewidują, iż wrześniowe zgromadzenie Ligi Narodów wybierze Finlandję do Rady Ligi Narodów na miejsce Czechosłowacji. Przypuszczenie to jest prawdopodobne, ponieważ M. la Ententa posiadać będzie swoego przedstawiciela po ustąpieniu Czesosłowacji w Rumunię.

Przegląd prasy.

Obce agenty.

Sprawa „obcych agentów” działających w Polsce, poruszona w mowie kaliskiej marszałka Piłsudskiego, stała się naczelnym tematem całej prasy polskiej. Nie dziwnego. Piłsudski bowiem poruszył arcyważną dziedzinę naszego życia politycznego i dlatego dyskusja w tej sprawie jest niezmierznie pożyteczna. — „Głos Prawdy” w tej sprawie pisze:

Jeśli można dla tej kwestii używać czasu przeszłego, to nie dlatego, by próby te minęły i to bezpowrotnie. — Wszakże nikt nie zaprzecza, iż rok rządów Piłsudskiego dał olbrzymi wzrost sile Państwa w świetle i olbrzymie podniesienie stylu obcych względem niego zabiegów i stosunków. Praca agentur stała się niezmierznie trudna, bezowocna. Lecz to niczego nie mówi o przyszłości. Tej przyszłości, kiedy trudny jeszcze dzisiaj do wymierzenia, bo tak potężny międzynarodowy walor Polski, jakim jest Piłsudski, stanie się już własnością historii.

„Gazeta Warszawska Poranna” pisze:

„Zanim rolę tych politycznych agentur wyświecił prasa rządowa, szukajmy sami tego rodzaju organizacji przez które oddziałują obce wpływy na Polskę. Niewątpliwie taką organizacją jest masoneria, już od paru lat ujawniona w Polsce, o ile chodzi o jej oficjalnych reprezentantów. Gdyby się wierzyło w konsekwencje, to należałoby przypuścić, że np. rządowa „Epoka” zaczęnie w najbliższych dniach drukować listę polskich masonów, jak to robiła prasa faszystowska, gdy Mussolini rozpoczął walkę z obcymi wpływami.

Mamy dalej niektóre zupełnie jawne organizacje, filje różnych międzynarodówek. Mamy filje Ligi Praw Człowieka i Obywatela, która zabiera czasem głos w sprawach politycznych (znana jej odezwa w sprawach więziennictwa), będąc tylko częścią międzynarodowej organizacji. Mamy w Polsce filje „Pancypury”, której czołowym reprezentantem jest p. Al. Lednicki; organizacja ta stawia sobie za ideał roztopienie Polski w jakichś Stanach Zjednoczonych Europy, która to idea jest wyraźnym przejawem obcych wpływów.

„Warszawianka”, wskazując na nowoczesne metody działania obcych agentur:

„Ordynarne przekupstwo nie jest już dzisiaj środkiem nask...”

szym. Przekupcywac dają się jednostki

Militaryzacja studentów sowieckich.

Dążność Sowietów do objęcia wyszkoleniem wojskowym jak najszerszych warstw ludności doprowadziła w połowie ubiegłego roku do głosem dekretu z d. 20 sierpnia, wprowadzającego do wszystkich wyższych uczelni obowiązkowe wyszkolenie wojskowe, oficjalnie zwane wyższym przedpoborowym wyszkoleniem. Nie podając szczegółów organizacyjnych tej t. zw. „wojenizacji” szkół, które to szczegóły były już w swoim czasie na tem miejscu omówione, wspomnę tylko, że program wyszkolenia przewidywał teoretyczne zapoznanie się z podstawami służby wojskowej w formie szeregu wykładów, prowadzonych przez oficerów armii czerwonej oraz obowiązkowe ćwiczenia letnie, obejmujące ogółem okres 2 miesięcy w ciągu 2 lat.

Studenti sowieccy skończyli już tegoroczny kurs teoretyczny i w danej chwili odbywają ćwiczenia praktyczne w obozach letnich przy jednostkach wojskowych, odpowiadających co do swego rodzaju broni specjalnemu charakterowi danej uczelni.

Ćwiczenia te mają na celu — według oficjalnych określeń — z jednej strony pogłębić teoretyczne wiadomości studentów, zdobyte w ciągu zimowego teoretycznego kursu, z drugiej zaś dać im niezbędne przygotowanie z zakresu wyszkolenia bojowego i umożliwić nawiązanie łączności duchowej z wojskiem.

Ogólny czas trwania tegorocznego

kursu letniego określono na 1 miesiąc. Z tego przez 3 pierwsze tygodnie studenci ćwiczą w specjalnie w tym celu zorganizowanych jednostkach (plutonach i kompaniach) pod kierunkiem oficerów i podoficerów. Ostatni tydzień studenci spędzają w rzeczywistych jednostkach wojskowych, do których zostają przydzieleni małymi grupkami po kilku ludzi.

Z ćwiczeń specjalnych przerabiają zdjęcia terenowe i ostre bojowe strzelania, których nie mogli przeprowadzić w okresie zimowym. Ze swej strony studenci biorą żywy udział w życiu czerwonych jednostek wojskowych, prowadząc w nich propagandę komunistyczną i całą t. zw. pracę polityczną.

W ostatnich czasach b. głównodowodzący wojskiem czerwonym, Kamieniew dokonał inspekcji szeregu obozów letnich, w których szkółą się studenci.

Z inspekcji tej wyniósł wrażenie, że wyznaczony 1 miesięczny okres wyszkolenia letniego należałoby konieczniej przedłużyć przynajmniej do 2 miesięcy, z czego na ćwiczenia w oddzielnych studenckich jednostkach wypadłoby nie mniej od 4—5 tygodni. Zamiast przydziału studentów do poszczególnych jednostek czynnych wojskowych, Kamieniew radziłby wprowadzać studentów — jako oddzielną sekcję lub pluton — do czynnej kompanii a najlepiej do szkoły pułkowej podoficerskiej na okres przynajmniej 3 tygodni.

słuchane wystąpienie skonfiskowany został nadzwyczaj. dodatek jednego z pism. Wbrew tendencyjnym oświeceniom prasy prawniczej, zdaje się już dziś nie ulegać wątpliwości, że gen. Zagórski po prostu, najformalniej... uciekł.

Sacco i Vanzetti.

Niesłychanie wiele alarmu w prasie polskiej zrobiła sprawa dwu anarchistów włoskich Sacco i Vanzetti, skazanych jeszcze przed 7 laty przez sąd amerykański na śmierć za napd na kasjera. Świat cały poruszony został w tej sprawie, by wymienić na władzach amerykańskich ulewinienie skazanych, posądzonych jakoby niewinnie. Akcja cała prowadzona była w imię zasad sprawiedliwości i humanitaryzmu. Poparcia jej udzieliły w całym świecie organizacje socjalistyczne liberalne i pacyfistyczne. Co jest jednak ciekawsze, że czynną bardzo rolę w całej sprawie odegrali komuniści.

Słusznie też pisze „Dziennik Łwowski”:

„Ta międzynarodowa litość nad

dwoma anarchistami wydaje się tem bardziej dziwna, że jest zupełnie nieczuła na terror, jaki widzi w Rosji. — Tam dziennie gna w barbarzyński sposób, bez sądu setki niewinnych, a jednak nie słychać ani słowa protestu czy demonstracji.

Tymczasem komunizm, korzystając z lekceważącej pobłażliwości, beczelnie włcska się we wszystkie pory życia, rozsądając je przy pomocy złeokielznych instynktów masy.

Demonstracje w obronie Sacco i Vanzetti'ego powinny wszystkim cywilizowanym państwom przypomnieć niebezpieczeństwo, które grozi od strony Włogi.

Mniej więcej w ten sam sposób pisze „Kurier Poranny”:

Co jeszcze bardziej jest nietypiko nienaturalne, ale już wprost beczelnie i bezwstydnie zuchwałe, to, że mobilizacja oburzenia mas europejskich przeciwko bostońsko-charlestońskiemu przebiegu nakazów humanitaryzmu zajęła się majja katów, stojących poniżej wszelkiego poziomu etycznego ludów cywilizowanych i plawiących się w rozpustnym sadyzmie zbrodni.

Stef.

PODATEK PRZEMYSŁOWY OD OBROTU.

Warszawa. (13. 8.) Ministerstwo Skarbu przypomina, że 15 bm. upływa termin płatności, odcroczonej zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za drugi kwartał 1927 roku. Do terminu tego nie ma zastosowania 14-dniowy okres ulgowy. Niewpłacenie powyższej zaliczki do 15 sierpnia włącznie pociągnie za sobą pozabawienie ulg i natychmiastowe przymusowe pobranie zaległych kwot wraz z karami za zwłokę od ustawowego terminu płatności oraz ewentualnem kosztami egzekucyjnem.

WYBITNY WZROST DOCHODÓW Z LASÓW PAŃSTWOWYCH.

Warszawa. (13. 8.) Ministerstwo Rolnictwa wpłaciło do Centralnej Kasy Państwowej w miesiącu kwietniu, maju, czerwcu i lipcu br. tytułem dochodów z lasów państwowych 42.880.790 zł. 10 gr. Kwota ta w porównaniu z sumami dochodowymi z lasów państwowych wpłaconych do C. K. P. za ten sam okres czasu w r. 1925, która wynosiła 7.564.235 zł. 78 gr., zaś w roku 1926 — 17.773.157 zł. 68 gr. wykazuje wybitny wzrost dochodów z lasów państwowych.

NAJLEPSZE KSIĄŻKI!

ZADĄC BEZPŁ. PROSPEKTÓW WARSZ. KREDYTOWA 1.

AL. KOR. DOBROWOLSKI.

Postrach miasteczka.

3) (Ciąg dalszy.)

Następnego ranka nowina alarmująca: znanego (uczniom) przyrodnika, profesora gimnazjalnego Krantza, znaleziono w gabinecie z głową rozstraskaną dużą bułą rżęci. W otwartej szufladzie biurka nie znaleziono pieniędzy, więc zaistniało przypuszczenie, że zbrodniarz (naturalnie Bolek!) je zabrał. Ilość pieniędzy szła z ust do ust w postępie arytmetycznym, dochodząc do cyfry pięćdziesięciu tysięcy i dopiero po kilku dniach zdołano stwierdzić napewno, że profesor posiadał pięćdziesiąt złotych które zresztą leżały spokojnie w nocnej szafce.

Ale na pierwszą chwilę wystarczyła pierwotna suma, tak odpowiadająca rozmiarom zbrodni.

Nadzwyczajne wydanie „Kurjera Kresowego” przyniosło czytelnikom niedokładne szczegóły wypadku, a wydawcy pokazała sumę. Południowy, normalny numer gazety zawierał na pierwszej stronie wydrukowaną dużymi literami, a kolportowaną już po miesiące z ust do ust wiadomość, że w drewnitni domu kupca Wolfa podłożono ogień. (Znowu każde mu stanął przed oczami Bolek!) Drzwi drewnitni spłonęły, reszta wraz z domem ocalała z winy straży ogniowej, która pospieszyła się z przytłumieniem sensacji. Tak dosłownie nie trzeba znów brać

tego ocalenia, gdyż na wszelki wypadek porabiali strażacy całą drewnitnię w myśl zasady lokalizacji pożaru.

Na drzwiach domu Wolfa znaleziono wymalowaną koślawo literę „B”, oraz tajemnicze słowa: „jutro rzeźnik Apfelabaum”.

Przerażenie ogarnęło nawet najwzrostszych cyników, którzy nie mieli własnych domów, a o cudze zbyt nie dbali.

— To ten zbój Bolek! — biadał Wolf oglądając się dla wszelkiej pewności, czy groźny bandyta nie słyszy przypadkiem tych odważnych słów.

Zjawił się komisarz Kulkiewicz, oglądając literę przez szkło powiększające, poczem kazał je wyjąć z drzwi i włożyć do osobnej przegródki skórzanej teczki.

Na drugi dzień od samego rana mogli, niby-to przypadkowi przechodnie widzieć wyglądającą co chwila z dymnika domu Apfelauma okrągłą twarz komisarza Kulkiewicza. Podejrzany szczerk żelaza i smugi dymu z papierosów, wydobywające się przez szczeliny szopy i drewnitni, napędliały serca nawet laików otucha, że dzięki zarządzeniom władzy domostwo rzeźnika zdoła się oprzeć niszczącej dtoni bandyty.

Okazało się, że pół miasta uczuło nieprzetrząp ochęć odbycia przechadzki w tę właśnie stronę. Za dużo tego było wrzeszcze panu Kulkiewiczowi, bo wystawił całą głowę przez otwór strychu i krzyknął, aż czerwony z gniewu:

— No i jakże mógłby kto spokojnie podpalic, skoro się wszyscy pozalazili!

Niechętnie, choć wolno, odchodzili ludzie z miejsca, skazanego na zagładę, gdy nagle na widnokręgu ukazał się słup dymu.

— Pożar, pożar! — wołano gorączkowo i już za chwilę mógł pan Kulkiewicz bez żadnej przeszkody oczekiwać swojego podpalacza, gdyż kto żył, spieszył w stronę ognia.

Pałilo się domostwo na samym końcu miasta, osobonownie zupełnie, a że otoczone było wysokimi drzewami, ogień nie był groźny dla odległego sąsiedztwa.

Dzisiaj straż ogniowa stanęła na wysokości zadania: przyjechała w chwili, gdy plomienie objęły już cały dom, a odjechała zostawiając kilka niedopalonych belek.

— No, przynajmniej zlokalizowaliśmy! — mówił komendant, zdejmując z głowy ciężki dzban metalowy, zwany kaskiem.

Nadciął komisarz Kulkiewicz, który na swoim stanowisku zostawił na zastępstwie dwóch podkomisarzy.

— Cóżście zrobili! — biadał. — Porabiali cały dom i jakże ja teraz znajdę dowody rzeczowe! Czy nie widzieliście przynajmniej jakiego napisu, któryby naprowadził na ślad nowego ognia?

Chodził ze swoją lupą od belki do belki, ale do końca miał minę niepocieszona.

Mało go już wzruszyła nowina, którą przywołano go w urzędzie, że przy ulicy Ogrodowej znaleziono młodego syna zegarmistrza Lewina, wbitego, niby na pal, na sztachety żelazne ogrodu plebańskiego.

Wolnym krokiem poszedł w tamtą stronę, gdyż taka ilość ciężkich wypadków przytłoczyła go i odbierała energię.

Chłopca tymczasem zdjęto ze sztachet. Był nawpół przytomny ze strachu, ale gdy pan Kulkiewicz w przypływie nowej fali energii począł gorączkowo pytać:

— To Bolek, Bolek! Ile zrabował? — otworzył oczy, podniósł je w górę ku złamanej gałęzi jabłoni, poczem głowa opadła mu na piersi.

— Widzicie, nie myślę się! — tryumfalnie spojrzał pan Kulkiewicz po obecnych, biorąc to chętnie za znak potakujący.

Jako dowód rzeczowy kazał odpłować kończąca sztabę żelaza, z której zdołano zdjąć nogawicę majteczek młodego Lewina, zakrwawioną od ciężkiej, na dziesięć centymetrów długiej, a całe ćwierć milimetra, a głębokiej rany w miejscu, które prawie omijały (ale teraz już ze wstydu) chłopiec zakrywał starannie rękoma wty podanemi.

Pan Kulkiewicz nie uznał dziś za stosowne oglądać „miejsca zbrodni” przez lupę. Wystarczyło mu poczynienie zdalnego pomiarów rany. Zato wielką boleść widać było w oczach młodego Lewina, gdy z rozdartej kieszki wysypało się kilka, zresztą niezbyt dojrzałych jabłek, które pan Kulkiewicz zebrał starannie.

— Dowody rzeczowe! — szepnął któryś z widzów.

— Ale chyba na kompot — dodał złośliwie inny.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

J. KÓRPAŁA (Kraków).

700-lecie kościoła N. P. Marii W KRAKOWIE.

700-letnia rocznica! Tajemnica historii, czar przeszłych stuleci zaklęty w monumentalnych murach i skarbach kościoła Marjackiego żywo przesuwają się przed naszymi oczyma. Siedem wieków! Samot czasu. Myśl nasza, w dniu tym uroczystym, pamiętnym dniu wielkiej rocznicy, zwraca się młotowolli ku tym odległym dziejom, ku kolebce naszej historii, z kultury, związanej tak bezpośrednio a serdecznie z tą świątynią.

Nic w tem nie ma dziwnego. Wszak Kraków to serce Polski — to jej skarby przetrwały. Wawel i kościół Marjacki — to dwa najmilsze sercu Polaka pomniki świetlanej przeszłości, przedmioty naszej dumy narodowej. Zarówno w Wawelu jego katedra i grobami królów związane są silnie nasze dzieje ojczyznie, jako z najwspanialszą świątynią w Polsce. Bez wątpienia jest wiele piękniejszych kościołów na świecie, a nawet wierszych i u nas w Polsce, a tylko on jeden ma w sobie ten urok nieprzerpary, któremu poddają się nawet cudzoziemcy. To duch wieków gra na najczulszych strunach duszy człowieka. Poezja przeszłości wciśnięta się do serc, a w umysłach naszych przepływa i harmonia architektury wyścisła niezatarte wspomnienie.

Fundamenty pod przyszły kościół krakowski, pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej P. Marii (15. VIII.) założono — jak się dowiadujemy z odnalezionych dokumentów — w roku 1227, za biskupa Iwona Odrowąża. Budowa jego przechodziła różne koleje, podobnie jak i całe, organizujące się dopiero, państwo polskie. Czasy były niespokojne. Tatarzy zapuszczali się (1244, 1259) aż po Kraków i Wrocław. To też wolno wznosiła się potężna budowla ofiarnością mieszczanstwa krakowskiego.

W niespełna sto lat później, t. j. w r. 1320, odbyło się poświęcenie całego, odnowionego już, kościoła. Wkrótce obdarowano patników kościoła licznymi odpuściami, a słynny Mikołaj Wierzynek — co to królów u siebie gościł — wybudował kaplicę cmentarną. Tak więc dzięki hojnym ofiarom i zapisom — rósł kościół — zapelniał się skarbcem. Ostatecznie jednak wykończenie kościoła ciągnęło się jeszcze przez długie dziesiątki lat.

Kościół Marjacki jest przedewszyst-

Dla
NIEMOWLAT
jakoteż
dzieci i chorych

(najdelikatniejsza mączka kukurydziana)
polecony ogólnie przez powagi lekarskie.

Lubońska Fabryka Drożdży Towarzystwo Akcyjne Luboń p. Poznańsk.
Gen. Rep. i skład fabryczny: Dr. Silbermann i Rieger, Katowice, Szopena 2 :: Tel. 629

jest najpoży-
wniejszem
LUBOMIN

kciem przepięknym dziełem architektury gotyckiej; wzniesiony z cegły i kamienia, podobnie jak większość kościołów krakowskich. W roku 1396 — jak czytamy w monografii Klemensa Bakowskiego p. t. „Kościół N. P. Marii w Krakowie” — sklepienie nawy głównej było już skończone a rozpoczęto bieleń i malowanie. Niestety, nim się z tą pracą zajął, runęło w r. 1442 sklepienie nawy głównej, a miasto zmuszone zostało zawrzeć umowę z niejakim Cypsa-rem, architektem z Kazimierza, o odbudowanie sklepienia. Sklepienie przez niego wzniesione dotrwało już do dzisiaj. Tem nie mniej jednak jeszcze przez cały wiek piętnasty pracowano nieustannie nad wewnętrzną ozdobą świątyni, do czego w znacznej mierze przyczyniali się nowe ołtarze, aparaty kościelne, oraz boczne kaplice.

Tak więc w wieku XV. kościół Marjacki przedstawiał się zewnętrznie tak jak obecnie. Ozdobą jego są wspaniałe wieże zbudowane z końcem XIII. wieku. Stąd to rozlega się co godzinie słynny hejnał marjacki. O wysokości wieży wyższej (około 80 m.) daje pojęcie to, że do wysokości II. pietra prowadzi 60 stopni kamiennych, a stąd około 150 drewnianych do izby trebacza. Wieże te są pod względem wysokości nierówne i dlatego to krąży legenda o dwu braciach — budowniczych, z których jeden z ządroski zabił drugiego, a wieże pozostały niedokończone.

Jeszcze do końca 18 wieku kościół Marjacki otoczony był — podobno — murem z kilku bramkami. Wewnątrz

tych murów mieścił się cmentarz parafialny, który z czasem zrównano z poziomem ulicy i wybrukowano, a nagrobki wmurowano w ściany kościoła Marjackiego i sąsiedniego kościółka św. Barbary.

Wnętrze kościoła Marjackiego jest istną skarbnicą. Wieki całe i liczne szeregi pokoleń złożyły się na te skarby kościelne. Uderza nas przedewszystkiem mnóstwo tablic marmurowych, niedolonych i nagrobków, dłuta najwspanialszych rzeźbiarzy ówczesnych. Zasluzeni rajcowie, mieszczanie-patrycjusze, księża a nawet szlachta starali się o uwiecznienie swej pamięci w tej wspaniałej świątyni. To też wiele trzeba było pisać o tych artystycznych zabytkach kościoła, o których tylko bezpośrednie zetknięcie się z nimi może dać właściwe wyobrażenie.

Zaraz u wejścia do nawy głównej uderza widza swoisty czar świątyni. Stojąc pod chórem patrzymy w głąb tonącego w półmroku prezbiterium. Nad nami rozpościera się 28 m. wysokie sklepienie gotyckie, a w dali przed nami złocisty tryptyk ołtarza. Majestat wieków króluje w całej swej wspaniałości. Wysokie, lekkie, ostrołukowe — typowo gotyckie — sklepienie, także wysmukłe okna, z cennymi witrażami — to tylko oprawa zewnętrzna — tło świątyni. Przez cały natomiast wiek 15-ty i 16-ty zapelniano to wnętrze arcydziełami sztuki średniowiecznej, a zwłaszcza renesansu; a w końcu, w wieku 18-ym, ołtarzami i sprzętami barokowymi.

Kiedy w ostatnich latach ubiegłego stulecia zebrano pewne fundusze na od-

nowienie kościoła wtedy najslawniejszy malarz polski, mistrz Jan Matejko podjął się odnowienia ścian kościoła. Pod jego to kierunkiem — sławni uczeniowie jego n. p. Wyspiański, Mehoffer i inni — ozdobił wnętrza wspaniałą polichromią, stanowiącą dzisiaj przepiękną ozdobę świątyni. W szafirowym i fioletowym odcieniu utrzymany kolorystycznie harmonizuje z architekturą gotyku i witrażami Matejko zrozumiał ducha świątyni.

Istną perłą kościoła Marjackiego jest jego ołtarz główny — najznakomitsze dzieło sławnego mistrza Wita Stwosza. Jest to wielki szafiaty ołtarz — zwany tryptykiem, składający się z szafy i dwu ruchomych skrzydeł, pokrytych płaskorzeźbami. Cały zbudowany jest z drewna, złoczonej i polichromowej. Przedstawia on zaśnieżenie Matki Boskiej pośród apostołów. Treść do tej grupy zaczerpnąć miał Wit Stwosz z legendy, która mówi, że gdy samotna N. P. Maria dowiedziała się o godzinie swej śmierci wtedy wyprosiła sobie, że przybędą do niej wszyscy apostołowie. Jakoż w nocy przybyli na obłokach apostołowie i otoczyli dookoła N. P. Marię. Tę chwilę przed stawia ów wspaniały ołtarz.

Dziś, w roku swego jubileuszu przybiera kościół znowu wspaniałą szatę, — dzięki zewnętrznej restauracji i poparciu przez gminę miasta Krakowa, która słusznie szczególną opiekę otoczyła kościół Marjacki — jako chlubę stolicy. Istniejący od szeregu miesięcy Komitet Odnowienia Kościoła Marjackiego energicznie zbiera fundusze i stara się o szybkie wykończenie najkonieczniejszej restauracji. Nakładem tego Komitetu wyszła przepiękna publikacja, album najpiękniejszej świątyni gotyckiej w Polsce, poprzedzona krótkim rysem dziejów płótna prof. Juliana Pagaczewskiego. Zważywszy na to, że kościół Marjacki jest nie tylko zabytkiem z ozdobą Krakowa, ale skarbem całej Polski winniśmy się wszystkim wedle sił starać o poparcie wysiłków Komitetu w tym pamiętnym dniu jubileuszu, przez zakupno tej przepięknej pamiatki. (Do nabycia w Komitecie Odnow. Kościoła Marj. — Kraków, ul. Sienna 5 w cenie 5 zł. i w księgarniach).

Pamięta!

że tylko wówczas będzie
dobrze w Polsce.

gdy się wybedziesz nałogu

kupowania zagranicznych towarów.

Kolonje letnie Z. O. K. Z.

Jednym z zadań społecznych Związku Obrony Kresów Zachodnich to opieka nad polską młodzieżą szkolną w zachodnich województwach i nad dziećmi rodaków naszych z Niemiec. Opieka ta ma charakter humanitarny i wychowawczy. Chodzi o to, aby dziecku z ośrodków miejskich i przemysłowych zapewnić spędzenie wakacji w pięknej i zdrowej okolicy dla zaczerpnięcia świeżego powietrza i dla odżywienia się, jednak, aby równocześnie przyczynić się także do jego wychowania moralnego.

Akcji tej ZOKZ podjął się z obowiązkiem narodowego, bo okazało się, że ten środek bywa wyzyskiwany przez naszych wrogów do wynaradawiania dzieci polskich i do pozyskiwania ich do szkół niemieckich. Rodzice nieświadomi dostatecznie narodowo, nieraz prosto z biedy oddawali dziecko na letnią kolonję niemiecką. Dziecko takie przeważnie przepadało dla polskości.

Ta walka o duszę dziecka zaznaczyła się szczególnie na Śląsku, gdzie wskutek specjalnych warunków społecznych (zależności polskiego robotnika od niemieckiego kapitału) i wskutek pewnych niejasności w Konwencji Genewskiej kierowniczy i agitatorzy Volksbundu, nie ograniczając się w dziedzinie szkolnej do hasła „Dziecko niemieckie do szkoły niemieckiej”, lecz główny swój wysiłek skierowują w kierunku pozyskiwania dzieci polskich do szkół mniejszości, aby tą pyłką mogła operować polityka niemiecka na arenie międzynarodowej — i aby z tej młodzieży wychować Polse obywateli opornych — w myśl dewizy „Kto ma młodzież, ten ma przyszłość”.

Tej robocie antypolskiej, popieranej przez bogate sfery niemieckie w Polsce oraz przez niemiecką politykę zewnętrzną, przeciwstawia się działalność ZOKZ. Ma to działalność charakter wybitnie obronny a nie zaczepny, ZOKZ. nie chce polonizować dziecka niemieckiego, tylko ratować dziecko polskie od germanizacji. Łącznie z hasłem: „polskie dziecko do polskiej szkoły” — idzie hasło „polskie dziecko na polską kolonję letnią”.

Ta ożywiona duchem patriotyzmu akcja społeczno-dobroczynna, wykazująca świetne rezultaty, znalazła czynne poparcie społeczeństwa, władz rządowych i komunalnych. Czynniki te przekazywały się, że robota ZOKZ. na tem polu, zorganizowana jest poważnie przez ludzi kompetentnych, którym dobro kraju i młodzieży leży na sercu.

Akcja letniskowa Śląskiego Okręgu Z. O. K. Z., przy pomocy Centrali Poznańskiej i okręgów w Warszawie, na Pomorzu i w Małopolsce, rozpoczęła przed kilku laty, wykazuje w roku bieżącym ogromny postęp. Rząd odnosi się do akcji z szczególną życzliwością a p. Wojewoda dr. Grażyński, który jako były pracownik oświatowy na obu Śląskach zna doskonale stosunki śląskie, otoczył tę konieczną pracę społeczną serdeczną troskliwością.

W roku bieżącym wystąpił ZOKZ. na kolonje letnie ze Śląska 5893 dzieci, z czego do b. zaboru rosyjskiego 2383, na Śląsk Cieszyński 1340, do Wojew. Krakowskiego 593, do Wschodniej Małopolski 894, do Wielkopolski 479, na Pomorze 204. W sierpniu wzrosła ogólna cyfra na przeszło 8000 dzieci, oprócz tego sprowadzono z Niemiec około 3000 dzieci, z czego ze Śląska Opolskiego 460.

Agitacja niemiecka widząc w tej akcji groźnego swego przeciwnika, rozpo-

częła zwalczać ją kłamstwami. Puszczają plotki między rodziców polskich, aby nie posyłali dzieci na kolonje polskie, bo tam cierpią głód, że śpią na ziemi lub że biją itp., albo też, jak to stwierdzono w Jasienicy na Śląsku Cieszyńskim, w pobliżu kolonii wybiera się agitator nieznający do domu listów z kłamstwami, że ich dotrzą do dzieci i namawia ich do pisania, że do „na lato” i ten stara się bić, głodzić i każyć ciężko pracować. Stwierdzono, że podburzeni chłopcy dali listy swych kolegów do rodziców i pisali inne z kłamstwami na kierowników i opiekunów kolonii. Bywało także tak, że podburzeni i zaplacen ci niewątpliwie chłopcy uciekali z kolonii i po powrocie do swej miejscowości opowiadali przerażające plotki o głodzie i uciśku na kolonii. Inni rodzice pojechali tam, aby dzieci swe zabrać, na co właśnie zaczęli płakać i oświadczać, że nie pojadą, bo im jest bardzo dobrze. Rodzice przekonali się naocznie, że kolonia jest wzorowa, że dzieci mają jedzenie, tak obficie i dobre jakiego w domu nie widzą, że śpią na łóżkach na siennikach pod czystą pościelą, że kąpią, bawią się, są wesole, zdrowe, że im na wadze przybyło od 2—3 kg., że chętnie byliby zawsze tak było, oczywiście aby jednak rodzice byli bliżej, a co do tamtych łobuzów, co kłamstwa po wsi rozpuścił dowiedzieli się od własnych dzieci, że ich buntowali a dwóch z nich dostało kijem za to, że sąsiadom kradli owoce z ogrodu i słowa upomnienia nie skutkowało. I dowiedzieli się też rodzice o tem jak ten niemiecki gość w sąsiedztwie próbował i z nimi nawlazał rozmowy i zapraszał je do siebie. I skutek tego naczynego przekonania się był ten, że rodzice dziełkami serdecznie kierownikom kolonii i opiekunom dzieci za tro-

skliwą opiekę i prosili, by i na przyszły rok dzieci mogły tam dostać.

Nasuwa się z tego wniosek, że rodzice powinni dzieci swe na kolonjach odwiedzać, aby się przekonać o prawdziwie a jeśli ich nie stać na podróż, niech się zbiorą i wysłają z pośród siebie jedną wiarygodną dla siebie osobę, która wyjedzie na wspólny koszt, kolonję zwiedzi i opowie im co widziała i co słyszała od dzieci. Naturalnie nie trzeba jechać w pierwszych dniach pobytu dziecka na kolonji, bo wtedy jeszcze łęknia więcej za domem, co jest zrozumiałe, ale pojechać tam po 2 tygodniach i to bez zapowiadania się, aby zobaczyć kolonję w godziennym jej zyciu.

P. Wojew. Grażyński interesując się żywo kolonjami letnimi śląskich dzieci, wybrał się w ubiegłą środę na zwiedzenie kolonii na Śląsku Cieszyńskim i w Woj. Krakowskiem. Jako naczynny świadek tej lustracji, mogę stwierdzić, że p. Wojewoda po szczegółowym oglądnięciu mieszkań, kuchni, po rozmowie z dziećmi, po stwierdzeniu ich zdrowego wyglądu, wyraził Dyrekcji ZOKZ. na ręce p. dyr. Sawickiego szczere uznanie i podziękowanie oraz zapewnił ZOKZ., o swem dalszem poparciu tej nader pozytywnej pracy. Podziękował również osobie p. Sawickiemu, wiedząc, że on to właśnie akcję tę w Śląskim ZOKZ. zorganizował i sprężyszczyć ją prowadzi.

Z uznaniem i podziękowaniem spotkali się także kierownicy poszczególnych kolonii i opiekunowie dzieci. Rekrutujący się z ofiarnego nauczycielstwa śląskiego. Opiekunowie ci za swoją nader uciążliwą i odpowiedzialną pracę, którą pełnią chętnie z ideowych pobudek otrzymują tylko wspólne mieszkanie i wtyk taki sam jak dzieci. Osobnej zapłaty pieniężnej niema. Jeżeli się zważy, że

Ze Związku Uchodźców Śląskich.

Wydział i Zarząd Główny Związku komunikuje:

Jednomysłna uchwała Wydziału i Zarządu Głównego Związku Uchodźców Śląskich z dnia 11. sierpnia br. wykluczony został z listy członków i pozbawiony praw członkowskich p. Józef Grafa, były sekretarz Zarządu Głównego, w myśl art. 8 Statutu Związku, tj. za czyn niegodny członka Związku i za szkodliwą działalność na rzecz Związku.

P. Grafa nie ma prawa występować w imieniu Związku Uchodźców Śląskich. Związek ostrzegł swych członków, aby nie dali mu się bałamuć w sprawie odszkodowań. Pomimo, że Związek ma konkretne zapewnienie ze strony P. Wojewody, iż sprawa odszkodowań załatwiona zostanie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej i że na rok bieżący Rząd przeznacza na ten cel 1.200.000 złotych, p. Grafa na zebraniach niektórych filii i wobec różnych członków Związku głosi, że obietnice Rządu są niepewne itp., a radzi natomiast utworzyć „Loterie uchodźczą” i wysłać delegata (podobno siebie?) do Ameryki dla zebrania ofiar dla uchodźców wśród tamtejszych rodaków. Te projekty p. Grały są zupełnie nierealne a obliczone jedynie na demagogię, podobnie jak wystąpienia jego przeciwko zapewnieniom Rządu. Wystąpienia p. Grały zbiegają się z podobnymi wystąpieniami partyjnych przeciwników obecnego Rządu.

Uchodźcy zaś przekonali się dotychczas chyba dostatecznie, że partie polityczne dla nich nie zrobiły. Dopiero odak uchodźcy połączyli się w jeden jednolity swój Związek przy pomocy Z. v. Powstańców Śląskich, sprawa odszkodowań, która znalazła należyte zrozumienie obecnego Rządu, ruszyła na przód. Zapewnienia, jakie delegaci Zv. otrzymali w tej sprawie ze strony Prezydenta Rzeczypospolitej, potwierdzone zostały przez komunikat urzędowy o ostatnim poście P. Wojewody dr. Grażyńskiego w Warszawie.

Zarząd Główny i Wydział komunikują dalej, że wszyscy uchodźcy mają nadesłać do Zarządu Głównego Zw. Uch. Śl. w Katowicach, ul. Plebiscytowa 1, wypełnione deklaracje szkół, rozdane im przez prezesów filii. Deklaracje te będą użytkowane przez urzędowe komisje szacunkowe przy definitywnym ustalaniu szkód. Odnośnie czynności u-

ci nauczyciele i nauczycielki przez cały rok mają ciężką pracę i należy im się słusznie wakacyjny odpoczynek, zrozumie się należycie ich ofiarność dla tej społecznej i narodowej akcji.

Kolonie letnie Z. O. K. Z. na Śląsku Cieszyńskim mieszczą się w budynkach szkolnych; w salach szkolnych urzędowo są wypalane (łózka z siennikami i pościelą kolonii) i jadalnie wraz z kuchnią. Każda kolonia posiada też swą apteczkę domową. Zaprowiantowaniem tych kolonii kieruje p. Piszczkiewicz, kier. szkoły w Siemianowicach. Dzieci dostają śniadanie: chleb lub bułkę i kawę z mlekiem, następnie bułkę lub chleb z masłem albo powidłem na drugie śniadanie zabierają z sobą na wycieczkę, obiad z 3 dań, w czym 4 razy tygodniowo mięso, podwieczorek i wieszczka. Porządek dzienny jest następujący: godz. 7 rano: Pobudka, modlitwa, mycie się w ręce i ćwiczenia fizyczne. Godz. 8 śniadanie; 8.30 wymarsz na zabawę, na wycieczkę do kąpieli. Godz. 12 powrót i obiad. Godz. 13 spoczynek poobiedni, godz. 15 pogadanka krajoznawcza. Godz. 16 podwieczorek, godz. 17 gry i zabawy. Godz. 18 pogadanki z dziełami odczytanych, godz. 19 wieszczka, godz. 20 marsz ze śpiewami, godz. 21 modlitwa, spoczynek. Przed jedzeniem przy stołach również wspólna głośna modlitwa wraz z nauczycielstwem.

Zbiorowe życie na koloniach wytworza wśród dzieci karność i braterstwo. Przekonano się, że kolonie większe przez swój regulamin zbiorowego życia są łatwiejsze do pokierowania niż kolonie mniejsze po dworach itp.

To też ZOKZ. pragnie przedewszystkiem rozwinąć typ większych kolonii po szkołach. Utrzymanie i dziecka na takie,

Zjazd Uchodźców Śląskich.

KOMUNIKAT.

Do wszystkich Zarządów Filii Związku Uchodźców Śląskich.

Na podstawie § 22 Statutu Związku zwołuje Zarząd Główny dorocznego Walnego Zjazdu Delegatów Związku, który się odbędzie w Katowicach w niedzielę dnia 21 sierpnia 1927 o godzinie 2 po południu w sali Powstańców, plac Wolności.

Ze względu na to, że na Zjeździe przedstawi Pan Wojewoda dr. Grażyński stanowisko Rządu w sprawie odszkodowań dla uchodźców Śląskich i dotychczasowe kroki realizacji tej sprawy, połączony będzie ze Zjazdem Delegatów

Ogólny Zjazd Uchodźców Śląskich oraz Zjazd powstańców z uchodźczych powiatów Zw. Powstańców Śląskich.

Program Zjazdu:

1. Zagajenie i powitanie przedstawicieli Władz i Organizacji;
2. Wybór Prezydium Zjazdu;
3. Przemówienie Pana Wojewody dr. M. Grażyńskiego;
4. Przemówienie reprezentantów władz i organizacji;
5. Sprawozdanie Zarządu Głównego i Wydziału;
6. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
7. Dyskusja i uchwalenie absolutorium;
8. Dalsza forma organizacji uchodźczej (referent Jan Przybyła);
9. Wybory władz organizacyjnych;
10. Uchwalenie rezolucji i zakończenie Zjazdu.

rzędowe mają się rozpocząć w najbliższym czasie — takie informacje otrzymał Zarząd Główny ze strony miarodajnych władz.

Należytość za pobrane deklaracje powinny filie nadesłać tylko do Zarządu Głównego.

P. Grafa i jego samozwańczy zarząd nie mają prawa do odbioru deklaracji i pieniędzy za nie.

Wydział i Zarząd Główny kooptował na zebraniu 11. bm. na członków Zarządu Głównego p. adwokata Antoniego Rostka, członka Wydziału i p. podprokuratora Jasulka, b. wiceprezes Zarządu Głównego.

Walny Zjazd delegatów Związku: d. 21. sierpnia br. odbędzie się razem z Ogólnym Zjazdem członków Zw. Uchodźców Śląskich i członków Zw. Powstańców Śląskich z uchodźczych powiatów.

Wstęp na Zjazd i prawo głosowania mają

1) Delegaci i Prezesi Filii, posiadający specjalną legitymację, wystawioną przez Zarząd Główny i Wydział, zaopatrzoną w pieczęć Zarządu Głównego (1 gwiazdka) i w podpisy Prezesa Wydziału Jana Przybyły i Wiceprezesa Zarządu Głównego Franciszka Krauze.

Według § 24 Statutu każda Filia wysłała na Zjazd po jednym delegacie na każde 100 członków. Filie powinny nadesłać zaraz a najdalej do 15 sierpnia br. wykaz swych delegatów i Prezesów Filii, poczem Zarząd Główny po sprawdzeniu ewidencji wyśle im legitymację zjazdu.

Pozaatem wstęp na Zjazd bez prawa głosowania mają:

2) członkowie Związku Uchodźców Śląskich i Związku Powstańców Śląskich z powiatów uchodźczych tego Związku, którzy przy wejściu na salę Zjazdu wykazą się osobistą legitymacją Związku Uchodźców Śląskich lub Związku Powstańców Śląskich, zaopatrzoną w pieczęć Związku.

Za Zarząd Główny:

(—) Franciszek Krauze Wice-Prezes.

Za Wydział:

(—) Jan Przybyła Prezes.

Filie Związku Uchodźców Śl. nadesłać mają natychmiast wykazy delegatów na Zjazd, celem wysłania im legitymacji, uprawniających do głosowania na Zjeździe.

Za Zarząd Główny:

(—) Fr. Krauze, wiceprezes.

Za Wydział:

(—) Jan Przybyła, prezes.

* * *

Zebrańska filia.

14. sierpnia.

W niedzielę, dnia 14. 8. bm. o godz. 15 odbędzie się miesięczne zebranie Związku Uchodźców Śl. centrum Katowice w Strzesze Górniczej.

Lipiny. Nadzwyczajne walne zebranie o godzinie 14 w sali Masyłona.

Huta Hłubna. Zebranie miesięczne o godz. 15.30 u p. Kuklińskiego.

przychodzi tu dwór hr. Larischa i właściciel zakładu drogowego p. Czop.

Kolonja w Jasienicy w dużym budynku szkolnym. 250 chłopów z pow. świętochłowickiego i rybnickiego. W lipcu to samo. Kier. wychow. kolonii p. Łukaszkiewicz, kier. szkoły ze Słupny, kier. admin. p. Barteczka, kier. miejscowe: szkoły.

Opiekunowie nauczyciele: pp. Drapała z Orzegowa, Rybicki z Hajduk Wielkich, Żurek z Siemianowic, Wójcik z St. Bierunia, Marce z Dębu, Gawlik ze Słupny, Gontarski, absolw. sem. naucz.

Kolonja ta wykazała najlepsze rezultaty, co też p. Wojewoda wyraził kierownictwu ZOKZ. i kolonii oraz zaznaczył to w kronice kolonii. Wychowankowie wyglądają doskonale, są zdrowi, wesołi i posłuszni. Zaprodukowana musztra i gry świadczą o systematycznych ćwiczeniach; kolonia posiada swego „tamburmajora” do marszu, piękny sztandar z napisem „Kolonja ZOKZ. w Jasienicy” oraz sanitariuszy do pomocy na wycieczkach i zabawach.

Kolonja ta naprawdę wzór kolonii letniej chłopów.

Kolonja w Wiśle. I ta kolonia może być wzorem dla kolonii dziewcząt. Mieści się w pięknym stylowym budynku szkolnym, świeżo kosztownym Województwa wystawionym i urządzonym według najnowszych wymogów higieny. Kolonia ta mieściła w lipcu 100, w sierpniu 170 dzieci z pow. świętochłowickiego Kier. kolonii p. Slesiński, kier. szkoły z Brzezinki. Opiekunki: pp. Skrzydka z Welnowca, zacy kochany „farorz”, co jak mama i pacierza przypilnuje i głowy dobrze przegladnie, a jak trzeba zrobi gruntowny porządek naftą i wyszoruje we Wiśle, dalej p. Slesińska i dwie pny

Wiadomości bieżące.

Niedziela

14

sierpnia

Dziś: Euzebjusza Kapł. M.
Jutro: Wniebowst. N. M. P.
Wsch. s. 4.16
Zach. s. 19.07

Od Redakcji.

Z powodu święta Wniebowst. N. M. P. przyspającego w poniedziałek, — następny numer „Polski Zachodni” ukaże się dopiero we wtorek o zwykłej porze.

W numerze tym podamy szczegóły z „Marszu Powstańców na Odrę” oraz sprawozdania z uroczystości niedzielnich i poniedziałkowych.

(—) Obniżenie opłat przy zgłoszeniach radiol. Według wiadomości z Ministerstwa Poczt i Telegrafów pisemne zgłoszenia do Urzędów pocztowo-telegraficznych o wydaniu upoważnienia na prawo zakupu i założenia radiostacji odbiorczej oraz korzystania z niej zostały zwolnione od opłaty stemplowej. Ponadto obniżono opłatę kancelaryjną z 5 zł. na 1 zł. Rozporządzenie to weszło w życie już w dniu 22-go lipca br. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

(—) Śląsk na fali krakowskiego radia. W dn. 14 bm. program radia krakowskiego przewiduje recytację utworów literackich o Śląsku przez p. Michała Asanka-Japotta.

(—) Sprawy bezrobotnych pracowników umysłowych. W ubiegłym tygodniu odbyło się zebranie Komitetu bezrobotnych pracowników umysłowych. Po zagajeniu przez przewodniczącego i odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania, przystąpiono do wyboru komisji, która dokona podziału 10 ton węgla ofiarowanego przez Dyрекcję Polskich Kopalń Skarbowych w Yról. Hucie. Za udzieloną pomoc dla tutejszego Komitetu bezrobotnych pracowników umysłowych za pośrednictwem p. dr. Zagórowskiego z Dyrekcji Polskich Kopalń Skarbowych składamy na tej drodze w imieniu Komitetu staropolskie „Bóg zapłać”. — Zarząd.

(—) Wycieczka Oficerskiej Szkoły Piechoty z Ostrowa-Komorowa. Przed kilku dniami donosiliśmy o wycieczce krajoznawczej podchorążych Oficerskiej Szkoły Piechoty na Górny Śląsk i dalej. Uczestnicy wycieczki dzielą się obecnie z nami wrażeniami swymi z pobytu na Górnym Śląsku, podkreślając polskość tej dzielnicy i jej niezwykle serdeczną życzliwość dla miłych gości.

Ze Śląska Cieszyńskiego pojechał p. Wojewoda do Województwa Krakowskiego dla zwiedzenia kolonii ZOKZ. w Sporyszu i Czarnym Dunajcu oraz obozów harcerskich w Kozach, Podlesiu Kęckim, Porąbce i Peweli Małej. Szczególnie podobał mu się oboz w Porąbce i wyraził komend. Chorągwi p. Jordanównie i kom. Obozu dh. Piorunowi, naucz. z Mysłowic szczere uznanie i podziękowanie. Blizsze szczegóły o obozach harcerskich podał w n. 182.

Do harcerzy zagranicznych w Podlesiu Kęckim p. Wojewoda wygłosił przemówienie, witając ich i wyrażając radość, że gościć ich może oboz harcerzy Śląskich.

Tak kolonie letnie ZOKZ. jak i obozy harcerskie wywierają jaknajlepsze wrażenie i można sobie tylko życzyć, aby ich w przyszłym roku było więcej. Piekie nasze okolice górskie powinny się w lecie zarozić od naszej działalności i przemysłowych, potrzebujących koniecznie świeżego powietrza i dożywienia a poatem wychowania moralnego w duchu narodowym.

Zw. Obrony Kresów Zachodnich jak i Związkowi Harcerstwa należy się za te nader pożyteczną akcję serdeczne Bóg zapłać i Szczęście Boże w dalszej przyszłości!
Jan Przybyła

ści, z podziwem też przypatrywali się tam podchorążowie niezmordowanej pracy polskiej. Wycieczka krajoznawcza podobnych O. S. P. zwiedzała huty stalowe „Laury”, „Falwa” i „Bismark” oraz kopalnię „Niemcy”, gdzie wbrew nazwom wszystko technicznie polskością i starożytnością godziło się i gdzie — jak podkreśliła — każdy robotnik pracuje za dwóch, wszędzie też tam uczestnicy wycieczki podejmowali byli bankietami a na zakończenie uroczystości podług nie ruszyli, śpiewać musieli robotnikom górnośląskim skoczne żołnierskie piosenki. Znacznie chłodniej już podejmowano podchorążych w Krakowie i Wieliczce; zwłaszcza w stolicy podwawelskiej — skarży się nasz korespondent, — w redakcji jednego z dzienników podchorążych nie chcieli zupełnie przyjąć. Nie zrealizowano nroportu dla nich czasu.

(—) Redaktorzy lotewscy na Śląsku. Na Śląsku bawia redaktorzy lotewskich pism wojskowych pp. Karlis Būrgers i por. Osa, obaj z pisma ryskiego „Latwias Kareļivs”. Redaktorzy zapadli się w podróży po Polsce w zamiarach zebrania informacji do swych publikacji o Polsce. Na Śląsku zwiedzili dotychczas zakłady Hohenlohego, hutę Królewska, zakłady azotowe w Chorzowie oraz inne zakłady przemysłowe. Ośmiom lotewskim w ich wędrówkach po Śląsku towarzyszy p. kapitan Zychof.

(—) Wycieczka krajoznawcza do Tatr. Stanianiem kier. szkoły i opiekuna J. Prądmowskiego wyleciała drużyna harscerska z Welnowa na dwudniową wycieczkę krajoznawczą do Tatr i Morskiego Oka. W wycieczce bierze udział 75 osób. Wyjazd nastąpił w sobotę 13. 8. br. o godz. 20.30 z Katowic, a powrót we wtorek o godz. 8.44. Ponieważ drużyna męska będzie rozczoła w namiotach przy Morskim Oku, a w górach wogóle są zimne noce, przeto należy zabrać ze sobą ciepłe okrycie, a oprócz tego obuwić i żywność na 2 dni.

(—) Wycieczka Towarzystwa Tatrzńskiego w Tatry. W nadchodzącą niedzielę, poniedziałek dnia 14 i 15 bm. urzęda Górnośląski Oddział Towarzystwa Tatrzńskiego dwudniową wycieczkę turystyczną w Tatry (Słowackie). Wycieczkę prowadzi p. mec. Kaźmierczak. Zbiórka i wyjazd w sobotę po poł. o godz. 4 z dworca w Katowicach do Cieszyńska, tamże nocleg (w hotelu pod Jeleniem) — poczem w niedzielę o godz. 4 rano odjazd z Cieszyńska c. esk. pocigami pospiesznym do Kralowa. Powrót wycieczki w poniedziałek wieczorem. Wycieczka tylko dla wprawnych i wytrzymałych turystów. Legitymacja tatrzńska z wizą czeską bezwzględnie potrzebna. Uczestnicy winni zabrać z sobą również odpowiednią ilość pożywienia. Na dworcu w Katowicach winni uczestnicy wykupić sobie sami bilety do Cieszyńska Polskiego.

(—) Koncert chóru kolejowego z Katowic nad morzem polskim. Kolejowe Kółko śpiewackie przy Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach na Śląsku pod batutą utalentowanego dyrygenta i kompozytora Henryka Niczego urzędują wycieczką nad morze polskie. Wycieczka przyjeżdża do Gdyni w sobotę 13. 8. września a wraca we wtorek, dnia 16. 8. września. Celem zapoznania obywatelstwa miasta Gdyni i okolicy, jakoteż letników ze wszystkich zakątków Polski, przebywających w Gdyni z postępową pracą kulturalno-oświatową wśród kolejarzy G. Śląska. Kol. Kółko śpiewackie urzędują występy koncertowe. Chór kolejowy jest jeden z najliczniejszych w Polsce, a o poziomie jego świądów najlepiej zaproszenie na dzień 24. 8. 27 r. do Krakowa, celem śpiewania dla Radia Polskiego.

(—) Nagrody za najlepiej prowadzone ogródki. Związek właścicieli ogródków działkowych na kopalni „Wujek” rozwinął się pomyślnie i liczy obecnie 269 członków. Dzięki poparciu zakładów „Hohenlohego” udało się otworzyć już trzy olbrzymie plantacje ogrodowe, które dziś dostarczają wiele warzyw. Ażeby zwiększyć zainteresowanie się ogródkami działkowymi, urządził zarząd związku konkurs na najlepiej prowadzone ogródki. Rozdano 38 nagród w wysokości 340 złotych.

(—) Poświęcenie sztandaru. W niedzielę 14. bm. w kościele N. M. Panny w Katowicach na mszy św. o godz. 8 — odbędzie się uroczystość poświęcenia sztandaru Związku Katolickich Mistrzów. Równocześnie zarząd Związku zorganizował szereg imprez zabawowych, mających uświetlić tę uroczystość.

(—) Z prac Z. O. K. Z. w Katowicach. Dnia 10. bm. odbyło się w Strzemieszynie w Katowicach wczoraj wieczorem zebranie członków katowickiego koła Z. O. K. Z. Po zagaleniu zebrania przez prezesa p. Kinowskiego obszerny referat o „Tworzeniu się Państw” wygłosił p. dyr. Raszka. Referent w swych treściwych wywodach zobrazował zebranyemu ideał i koncepcje tworzenia się państw począwszy od wieków starożytnych aż do naszych czasów. W

O przywrócenie 8-godzinnego dnia pracy w hutach na Śląsku.

(r) Jak nas Informują, w dniu wczorajszym wjechał do Warszawy prezes Związku Metalowców WZP. p. Pietrzak, aby w imieniu Zespołu Pracy złożyć p. Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej memoriał w sprawie ostatecznego przy-

wrócenia 8-mio godzinnego dnia pracy w hutach na Śląsku.

Zdaniem przewodniczących organizacji zawodowych metalowców — Ministerstwo do sprawy tej odnosi się przychylnie.

Katastrofa na kopalni „Konkordja”.

Katowice, 13 sierpnia. Wczoraj, dnia 12. bm. w godzinach popołudniowych na kopalni „Konkordja” pod Zabrzem wskutek katastrofy zra-

nionych zostało ciężko pięciu górników. Mają oni połamane żebra, ręce i nogi. Katastrofa nastąpiła wskutek załamania się filaru na jednej z pochylini.

Napisy orientacyjne dla lotników.

(r.) W ślad za innymi miastami w Polsce Król. Huta umieściła na olbrzymim gmachu hali targowej napisy orientacyjne dla lotników, widoczny z wysokości kilkuset metrów.

Litery napisu posiadają wielkość siedmiu metrów. Napis urządzony został staraniem Król.-huckiego oddziału L. O. P. P.

dyskusji nad referatem wypowiedziało się szereg osób, zaś w wolnych głosach omówiono kilka spraw aktualnych.

(—) Magistrackie inwestycje. Magistrat katowicki postanowił wybrukować ulicę Kościelną (od ulicy Kościuski do kościoła Piotra i Pawła), jak również zreparować kosztom 65,000 zł. — ul. Wojciechowskiego w Załężu. Poza tym wybrukowana zostanie ulica wodąca do stacji radiowej.

(—) W poszukiwaniu ze zwrócić. W związku z zamiarem budowy przez Magistrat katowicki wielkiego szpitala dla chorób wenerycznych — udaje się do Berlina delegacja wyższych urzędników magistrackich wydziału budowlanego, aby zapoznać się z tamtejszymi szpitalami dla chorób wenerycznych.

(—) Kioski tytoniowe. W najbliższym czasie zostaną ustawione w różnych punktach Katowic kioski dla sprzedaży wyrobów tytoniowych. Jak nas informują, kioski te mają być obsadzone przez inwalidów, sprzedających wyroby tytoniowe dotychczas w specjalnie do tego celu zbudowanych skrzynkach.

(—) Bal filmowy. Z racji poświęcenia i otwarcia atelier filmowego firmy „Epsfilm” w Katowicach, urzędują ta firma dnia 14. 8. września r. b. we własnym pawilonie filmowym w Siemianowicach (ul. Dworcowa) wielki bal filmowy, na który rozesłano szereg zaproszeń. Bal obfitować będzie w szereg miłych i napawdę rzadkich niespodzianek.

Z Katowickiego.

(K) Stan bezrobocia w Mysłowicach. W dniu 9. bm. stan bezrobocia w Mysłowicach wyniósł 1372 bezrobotnych, z których 754 otrzymuje zapomnienie. — W lipcu ubiegłego było 55 bezrobotnych. — Samo miasto ma zarejestrowanych 716 bezrobotnych.

(K) Zale mieszkańców Szopienic. Trujące gazy wydobywające się z szopienickich hut i cynkowni w dalszym ciągu zanieczyszczają powietrze i wyrządzają szkody w ogrodach i na polach, oraz wpływają szkodliwie na zdrowie wszystkich mieszkańców. W środę około 10. do południa dworzec kolejowy otoczony był gęstym chmurami gzących gazów, zaś wieczorem o godzinie 8 gazy uniemożliwiały przejście ulicą Szkolną. Pomimo wielkich szkód, jakie ponoszą rolnicy, nie zdecydowano się odsłonić wzdłuż podziwyszy. Wobec tego rolnicy są zmuszeni zwrócić się o zapomnienie państwowe. Mieszkańcy Szopienic ponownie zwracają się do władz miarodajnych, by natychmiast położyły kres klęsce gazu i zajęły się niedługo najbardziej pokrzywdzonych.

(K) Pięćlecie rocznica K. S. 22. Mała Dąbrówka. W poniedziałek 15. bm. K. S. 22 Mała Dąbrówka obchodziła uroczystości pięćlecia istnienia, połączone z uroczystym zawodami sportowymi, jak i uroczystością w kościele. Rozwój klubu jest dziełem prezesa p. Janosza przy życzliwym poparciu gen. dyr. p. inż. Cieszkowskiego. Zainteresowanie dla zawodów jubileuszowych już dzisiaj jest duże.

(K) Pożar w M. Dąbrówce. Onegdaj wybuchł pożar w domu p. Malorny w M. Dąbrówce. Ogień strawił dach, kryty papą. Tymczasem szybkiej pomocy straży ogniowych należy wdziżyć, że ogień nie przerzucił się na sąsiednie domy.

Wygrane Loterii Państwowej

Trzeci dzień ciągnięcia V-tej klasy piętnastej loterii państwowej z dnia 11 sierpnia 1927 r.

Wygrane po 400 złotych i wyżej: Nr. 1064 (400), 1574 (400), 3916 (400), 3920 (3000), 4004 (400), 4008 (400), 4760 (400), 4794 (400), 5005 (400), 5121 (500), 5185 (2000), 5218 (400), 5307 (400), 6464 (600), 6589 (600), 7743 (1000), 8340 (500), 10 851 (1000), 11 285 (1000), 12 242 (500), 12 987 (400), 13 357 (400), 13 795 (400), 13 877 (400), 17 484 (400), 18 221 (600), 18 320 (400), 19 246 (400), 20 117 (400), 20 273 (400), 20 417 (600), 21 905 (500), 22 098 (400), 23 058 (400), 23 295 (400), 23 544 (400), 23 744 (400), 24 242 (400), 24 410 (400), 25 248 (1000), 25 260 (1000), 26 959 (1000), 27 908 (400), 29 790 (400), 31 267 (400), 32 163 (600), 32 259 (600), 32 421 (400), 32 435 (400), 32 612 (500), 33 155 (400), 35 782 (1000), 35 849 (400), 36 282 (400), 36 465 (400), 37 956 (500), 38 487 (500), 41 533 (500), 42 776 (1000), 42 832 (400), 46 055 (400), 46 118 (400), 46 604 (400), 47 007 (3000), 47 969 (3000), 48 287 (400), 48 609 (500), 48 666 (400), 48 819 (500), 49 091 (10 000), 49 758 (400), 50 238 (500), 51 375 (400), 51 216 (600), 51 778 (100 000), 52 695 (500), 52 857 (400), 54 278 (400), 55 463 (600), 55 783 (1000), 56 053 (400), 56 629 (500), 57 269 (1000), 57 316 (400), 60 116 (400), 61 611 (1000), 62 375 (500), 62 783 (1000), 65 241 (600), 65 244 (400), 67 265 (600), 67 863 (500), 68 913 (400), 69 781 (400), 70 648 (400), 71 325 (400), 73 046 (1000), 73 093 (600), 73 618 (400), 73 793 (500), 74 866 (500), 74 986 (400), 75 016 (500), 75 515 (400), 75 589 (500), 77 924 (400), 78 376 (600), 79 665 (400), 80 962 (400), 80 972 (600), 81 733 (500), 81 714 (400), 85 379 (600), 86 275 (400), 87 914 (400), 88 018 (600), 88 073 (500), 88 920 (3000), 91 238 (400), 94 351 (500), 94 572 (400), 95 177 (1000), 95 407 (400), 96 491 (400), 96 521 (1000), 96 039 (400), 99 510 (400), 100 748 (2000), 101 155 (103 385 (600), 103 628 (1000), 103 887 (400), 875 (400), 96 407 (400).

Wygrane po 300 złotych padły na Nr.: 446, 467, 955, 1464, 2018, 2137, 2522, 2823, 2881, 4993, 5497, 5783, 7269, 8050, 9356, 10 332, 10 625, 10 712, 13 858, 11 526, 11 586, 11 767, 12 008, 12 112, 12 354, 14 667, 14 736, 14 859, 16 148, 17 111, 17 114, 17 554, 17 634, 17 656, 18 565, 18 691, 18 729, 19 195, 20 450, 21 607, 22 313, 22 505, 23 342, 23 355, 23 548, 23 939, 24 309, 24 982, 25 500, 25 615, 25 692, 26 708, 26 784, 26 339, 29 399, 29 890, 29 917, 30 084, 30 482, 30 731, 31 390, 31 411, 32 401, 32 462, 34 150, 36 079, 36 162, 37 037, 37 724, 39 732, 39 914, 41 484, 42 437, 43 095, 43 913, 43 978, 44 134, 44 321, 44 393, 45 433, 45 534, 45 900, 46 670, 47 015, 47 428, 48 039, 48 469, 49 815, 49 839, 50 038, 50 183, 50 377, 51 176, 51 542, 51 677, 51 604, 52 703, 53 069, 53 158, 53 365, 53 817, 53 905, 54 232, 54 355, 54 852, 55 344, 55 353, 55 841, 55 906, 56 763, 57 567, 57 920, 58 034, 58 051, 60 447, 61 227, 62 053, 62 262, 62 665, 63 406, 63 932, 65 281, 66 901, 67 293, 67 312, 67 486, 67 785, 67 943, 68 369, 68 423, 69 897, 70 656, 71 221, 72 148, 74 166, 75 931, 76 161, 77 338, 78 670, 78 242, 78 915, 78 994, 79 622, 80 322, 81 269, 81 270, 82 434, 82 469, 83 459, 83 725, 84 239, 85 348, 85 764, 86 021, 86 193, 86 306, 86 716, 89 266, 90 179, 90 681, 91 674, 91 852, 92 157, 93 578, 95 144, 96 329, 96 608, 96 965, 98 508, 99 115, 99 339, 99 346, 101 875, 102 197, 103 059, 103 927, 104 941.

WYKAZ WYGRANYCH STAWEK

do przejrzenia bezpłatnie w największej i najszczęśliwszej kolekturze Górnośląskiego Banku Górnictwa-Hutnictwa S. A. w Katowicach, ul. Św. Jana 16 i Oddziale Król. Huta, ul. Wolności 26.

Z Rybnickiego.

(R) „Przedstawienie filmowe” w Czerwińcu. W niedzielę 14. bm. staraniem L. O. P. P. koła Czerwińca odbędzie się w teatrze miejscowości wykład prelegenta głównego zarządu L. O. P. P., ilustrowany przeobrażeniami.

(R) Z uroczystości strażackich w Golejowie. W niedzielę 7. sierpnia br. obchodziła kolejowa ochotnicza straż pożarna 20-lecie swego istnienia. Na uroczystości zaproszono straż z sąsiednich wsi, które przybyły w kompanie, tak z Rybnika jak i Paruszcza, Zamysłowa, Piekzeszyna, Wielegoła, Ochocza i Kiszczewa. O godz. 9.30 odbyła się zbiórka a następnie wyjazd do kościoła na nabożeństwo. Po przebiegu obiadów o godz. 2.30 odmaszerowało do Buku św. Huberta, gdzie odbył się koncert, podczas którego strzelano do tarczy o nagrody. Następnie powrócono do Golejowa, gdzie odbyła się wieczornica. Golejów i jego mieszkańcy przez swój udział w uroczystości zadowolili, że mają pełne zrozumienie dla spraw pożarnictwa i użycie dla pracy naszych „flor”istów, — za co im „Cześć”!

(P) Wypadki samochodowe. Na szosie pomiędzy Kobiorem a Tychami wskutek zderzenia się z drzewem, uszkodzony został samochód, przyczem siedzące w nim osoby odniosły cięższe obrażenia cielesne.

Marsz Powstańców na Odrę!

Dnia 14 i 15 sierpnia 1927 roku.

Regulamin Marszu.

1. Zawody marszowe Związku Powstańców Śląskich noszą nazwę „Marsz Powstańców na Odrę”, na pamiątkę rocznic I i II. powstania w sierpniu 1919 i 1920 roku.

2. „Marsz Powstańców na Odrę” ma charakter przedwojennym drużynowy a następnie indywidualny, o typie wybitnie wojskowym. Marsz odbywa się na przestrzeni 103 km. — szosa z dawniejszego trójkątu w Słupni pod Mysłowicami do obecnego trójkątu pod Olzą.

3. „Marsz Powstańców na Odrę” dzieli się na trzy etapy:

Pierwszy etap:

(Trasa 44 km. Start dnia 14. 8. o godz. 6 rano.)

Trójkąt dawniejszy w Słupni pod Mysłowicami — Orzesze — Gospoda „Pod Białym Orłem”: przez Mysłowice, Szopieniec, Roguście, Zawodzie, Katowice ulicami: Warszawską, Rynek, 3-go Maja, plac Wolności, Gliwicka, Wojciechowskiego, Dębska. — Dąb, Bederowice, szosa Król-Hucka, ul. Katowicka, Król. Huta Rynek, ul. Piłsudskiego, Wolności, Nowe Hajduki, ul. 3-go Maja, Wielkie Hajduki, ul. Krakowska, Świętochłowice, ul. Wirecka, kolonia Falwy, Bykowina, Nowa Wieś, ul. Poniatowskiego, Karola Miarki, Powstańców, Targowisko, 3-go Maja, Halemba, Paniowy, Bujaków, Orzesze — meta — Gospoda „Pod Białym Orłem”.

Drugi etap:

(Trasa 18 km. Start dnia 14. 8. o 3 godzinnym obowiązkowym odpoczynku).

Orzesze — Rynek: przez Zawadę, Belk, Stanowice, Przegorza, Paruszowice, Rybnik — ul. Mikołowska, Piłsudskiego, Sobieskiego, Rynek.

Trzeci etap:

(Trasa 41 km. Start dnia 15. 8. o godz. 4 rano.)

Rybnik — Rynek — Olza: przez ul. Raciborską, Nową Wieś, Rydułtowy-Dolne, Ruchów, Kąkolowice — koło gospody Górnica, Pogrzebień, Lubomia, Rogowy, Bełżnica, dworzec Gorzyce, kolonia Osiny, Gorzyce, Olza — za gospodą Łasoka.

4. Drużyny startują kolejno według wylosowanych numerów. Drużyna, która w oznaczonym czasie nie zdąży na start, liczyć się będzie w marszu od chwili wystartowania jej przez startera. Wyjątek stanowi start z Rybnika (trzeci etap), gdzie ze startu ruszają wszystkie drużyny w jednym czasie i równocześnie.

5. Każda drużyna obowiązuje postój po dojeździe do mety i etapu w Orzeszu przez 3 godziny i w Rybniku od momentu przybycia na etap, do chwili startu następnego dnia w sposób wyżej wyszczególniony.

6. Postoje w Nowej Wsi i Kornowac, gdzie urządzono być mogą jadalnie i przygotowane napoje, nie obowiązują drużyn. Czas zatrzymania się na tych punktach nie będzie odliczony od ogólnego czasu przebywania drużyny w drodze.

7. Drużyny stają do zawodów w składzie 13 zawodników z komendantem drużyny włącznie. Drużynę wystawia musi każdy batalion po jednej.

8. Każdy zawodnik w drużynie musi być wyposażony w następujące przedmioty: Czapka (rogatka), bluza powstańcza, spodnie, trzewiki, rękawiczki lub buty, pas główny, karabin i namięty drużyny oraz własne wydane zostaną przy starcie na pierwszym etapie.

Numer musi być nazwy: numer drużyny po lewej stronie piersi bluzy, numer porządkowy własny po prawej stronie.

Inne wyekwipowanie dla drużyn jest niedozwolone.

9. Podczas marszu zawodnik może zdjąć czapkę, trzewiki, pas i nieść je w dowolny sposób, względnie oddać komuś w swojej drużynie. Przy maszerowaniu jednakże do miejsc etapowych drużyna musi być ubrana regulaminowo, t. j. wszystkie przedmioty ekwipunku muszą się znajdować na właściwych miejscach.

10. Na trzecim etapie pozwala się zawodnikowi zdjąć wszystkie części ekwipunku i zastąpić je strojem lekkatletycznym, jednakże cały ekwipunek musi nieść sam bez niczyjej pomocy. Na

kładanie ekwipunku przed metą w Olzie jest nieobowiązkowe.

11. Zasadę maszerowania jest marsz w drużynie i przybycie do miejsc etapowych Orzesze, Kornowac oraz Olzy w pełnym składzie. Przeciem drużyny przybyć muszą do Orzesza i Kornowac w szyku czwórkowym i każda drużyna w komplecie 13 ludzi. Ostatni etap Rybnik — Olza dozwolone jest przybycie na metę do Olzy kolejno — indywidualnie, jednakże zawodnicy wchodzący w skład jednej drużyny muszą wszyscy przybyć do Olzy w komplecie.

12. Maszerowanie odbywa się krokiem lub biegiem.

13. W drodze nie wolno oddawać swojego ekwipunku komukolwiek z poza własnej drużyny. Na trzecim etapie Rybnik — Olza, nie wolno całego lub części ekwipunku oddawać nikomu nawet zawodnikowi z własnej drużyny.

14. Nie wolno drużynie ani też pojedynczemu zawodnikowi, korzystać z jakiegokolwiek pomocy komunikacyjnej. Nie wolno przysiadzać się na wóz, rower, konia, samochód wzgl. samolot. Zawodnika jednakże mogą prowadzić lub nieść własni towarzysze. Wzajemna pomoc na trzecim etapie jest dozwolona, jeżeli drużyna maszeruje w pełnym składzie. Zawodnik biegnący osobno pozbawiony jest prawa pomocy nawet od towarzyszy własnej drużyny.

15. Drużyna, która do Orzesza przybędzie nie w pełnym składzie, zostaje zdyskwalifikowana i wycofana z udziału w uroczystościach w Olzie.

16. Drużyna, która przybędzie do Rybnika w niepełnym składzie, zostaje zdyskwalifikowana jako drużyna. Przybyli do mety drugiego etapu zawodnicy zdyskwalifikowanej drużyny, mogą brać udział w biegu indywidualnym na trzecim etapie.

17. Drużyna, która do Olzy nie przybędzie w komplecie, t. j. w liczbie 13, zostaje zdyskwalifikowana i nie może kandydować do żadnej nagrody drużynowej.

18. Żaden wypadek, choroba a nawet śmierć zawodnika nie daje prawa na wstawienie zastępcy i nie może uchronić drużyny od dyskwalifikacji, jeśli drużyna w pełnym składzie t. j. w liczbie 13 nie przybędzie do mety.

19. Kontrola „Marszu Powstańców na Odrę”, spoczywa w ręku komisarzy głównego zawodów, oraz w ręku jego dwóch pomocników i specjalnych kontrolerów na rowerach i samochodach. Każda drużyna będzie miała przydzielonego (na każdym etapie innego) kontrolera na rowerze, który towarzyszy drużynie od startu do mety i potuje wszystkie uchybienia regulaminowe, któryby się drużyna w drodze dopuściła. Kontroler nie ma prawa wydawać drużynie żadnych zleceń, rozkazów czy też dyspozycji. Drużyna jednakże, któraby czyniła jakiegokolwiek wstępy

kontrolerowi i przekazywała mu w pełnieniu służbowych czynności, będzie zdyskwalifikowana.

20. Niniejszym regulaminem ustanawia się tytuł „Mistrza Marszu Powstańców na Odrę”. Tytuł ten otrzymuje drużyna, która w najkrótszym czasie i bez naruszenia regulaminu przejdzie drogę z dawniejszego trójkątu pod Mysłowicami do obecnego trójkątu pod Olzą. Tytuł ten daje prawo zwiększkiej drużynie noszenia na sztandarze swojego Batalionu szary błękitny z napisem „Mistrz Marszu Powstańców na Odrę” w roku 1927.

21. Po ukończeniu każdego etapu i obliczeniu czasu, wyróżnia się drużynę, która osiągnęła pierwsze miejsce czyli „prowadzenie” przez nadanie jej szerokiej wstęgi koloru zielonego, która nosi komendant drużyny tak długo, jak długo drużyna jego utrzyma prowadzenie. Z chwilą gdy prowadzenie uzyskała inna drużyna, wstęga przechodzi w ręce drużynowej drużyny prowadzącej. Wracanie wstęgi dokonywa Komisarz Główny Marszu na starcie.

22. Nagrody dla zwycięzców w „Marszu Powstańców na Odrę” są trojakiego rodzaju:

- a) wędrowną, warunkiem zdobycia której określone są regulaminem,
- b) jednorazowe w postaci żetonów,
- c) jednorazowe w postaci przedmiotów wartościowych.

Nagrody dzieli się jeszcze na drużynowe i indywidualne.

Nagrodę wędrowną otrzymuje drużyna, która przybyła pierwsza, dopełnia warunków regulaminu i uzyskała podstawę prawną w orzeczeniu Komisji Sędziowskiej Marszu.

Nagrody drużynowe ogólne w postaci żetonów otrzymują drużyny: drużyna pierwsza — 13 żetonów srebrnych połączonych, drużyna druga — 13 żetonów srebrnych, oraz drużyna trzecia — 13 żetonów brązowych.

Nagrody jednorazowe indywidualne wyznaczone będą tylko w klasyfikacji ogólnej. Pierwszy zwycięzca otrzymuje nagrodę wartościową i żeton srebrny połączony, drugi — żeton srebrny, trzeci — żeton brązowy.

Każda drużyna, która ukończyła „Marsz Powstańców na Odrę” otrzymuje wielki dyplom honorowy. Każdy uczestnik marszu, który ukończył marsz, otrzymuje dyplom honorowy.

Każdy uczestnik, który marsz „Powstańców na Odrę” odbył trzy razy z rzędu i marsz ten ukończył, zapisany zostaje do „Pamiętnika Księgi” Marszu Powstańców na Odrę, wraz z zamieszczeniem jego fotografii ku wiecznej pamięci. Zapis ten dokonywany będzie tyle razy, ile razy po trzykroć dany Powstańca („Marsz Powstańców na Odrę”) odbędzie. Powstańca, który przez sześć lat bez obawy kolejni „Marsz Powstańców na Odrę” odbywał i marsz ten każdorazowo ukończył, otrzymuje złoty żeton za wytrwałość.

23. Zatwierdzenie wyników i tytułów, określanie

lokaty drużyn, przyznawanie nagród, należy bezapelacyjnie do Komisji Sędziowskiej, składającej się z 3 osób i powołanej przez Komendę Główną Zw. Powst. Śl., przyczem Komisarz Główny s urzędu wchodzi w skład Komisji i jest jej przewodniczącym.

Odwodzenie od decyzji komisji sędziowskiej niema.

24. Związek Powstańców Śląskich zobowiązuje się do przygotowania we własnym zakresie i na własny koszt jedynie kwater oraz pomocy sanitarnie w Mysłowicach, Orzeszu, Rybniku i w Olzie. Wyżywienie w miarę posiadanych środków i przygotowań poczynionych na miejscach etapowych.

Za braki w tym kierunku, Związek Powstańców Śląskich odpowiedzialności na siebie nie przyjmuje.

Przejazd powrotny koleją stosownie do uzyskanejniżki (66 proc.) przez Kolej Państw.

25. Przekroczenie któregokolwiek paragrafu niniejszego regulaminu, przez drużynę lub zawodnika biorącego udział w marszu powstańców nad Odrę powoduje natychmiastową dyskwalifikację całej drużyny.

Katowice, dnia 1 sierpnia 1927 r.

Komenda Główna Zw. Powst. Śl.

Niniejszy regulamin „Marszu Powstańców nad Odrę” podaje Komenda Gł. Zw. Powst. Śl. do wiadomości ogólnej a w szczególności d-com drużyn marszowych do ścisłego zastosowania.

Katowice, dnia 3 sierpnia 1927 r.

Komenda Główna Zw. Powst. Śl.

Harazin, kpt. rez.

*

Nagrody wyznaczyć:

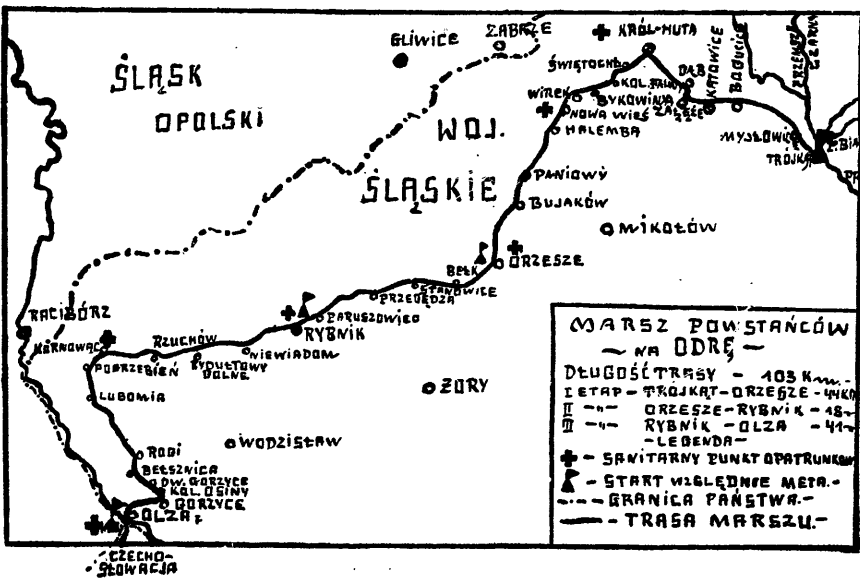
P. Wojewoda dr. Grażyński: jedną nagrodę wędrowną,

Gen. Dyrekcja Zakładów Hohenlohego: jedną nagrodę wędrowną,

Główna Komenda Zw. Powst. Śl.: 3 nagrody stałe indywidualne.

BACZNOŚĆ ZAWODNICÓW „MARSZU POWSTAŃCÓW NAD ODRĘ”, ZATRUDNIENI W ZAKŁAD. HOHENLOHEGO.

Zakłady Hohenlohego ufundowały wspaniałą nagrodę wędrowną w postaci pięciostopniowego sztucera, systemu „Mauser”, z napisem „Nagroda wędrowną Zakładów Hohenlohe S. A. w Welnowie G. Śl. 15. VIII. 1927”. Nagrodę, w myśl życzeń Dyrekcji Zakładów zdobyć będzie najlepsza drużyna, przybyła do mety w Olzie, a w której to drużynie uczestniczy co najmniej 50% powstańców, zatrudnionych w Zakładach Hohenlohego, lub powstańców z najbliższej rodziny tych pracowników. Nagroda przechodzi na własność tego batalionu, w skład którego wchodzi zwycięzca drużyny, jak wyżej podano, o ile nagrodę zdobędzie trzykrotnie. Należy przypuszczać, że czyn ten znajdzie licznych naśladowców.

a Franciek Bryła, ten białacz, ten białacz, ten białacz bardzo specyjalnie, lepiej jeszcze jak dawniejszy Kłapa. I ma ciura nawet białacz, by potem jak ciemniećci wziępr do Zarządu gminnego nie włożył. Juchowi się to udało, co ci później napisza, jak się to stało.

A Ludwik Pazur ten się bardzo cieszył, że Warszawa za porozumieniem p. Korniego odnowił Związek Powstańców i zarządził dał jednego pod fropem, a Tomek już też odwołował, ale niech się nie smuci. Dziewuchy polskie go lubią, a jak się ożeni, to będziemy wszyscy w ruli chłistacz.

Edmund H. ten czyto gazety dwie i jejich ofiaryka, ale my nie zapominamy sobie jednego acholowego czołmaka a ja też go chwola jako dobrego powstańca.

A Jędrzek Metrolk, co na lokcie jeszcze mierzy, tak się trochę rwie, ponieważ tego dziećci drab nie roszą w tym roku na siedem lat, aby je móżdż posłać do łeńsk, no ale wszyscy starsi członkowie Z. O. K. Z. są zadowoleni, ponieważ ich dziećci pociągali.

Franciek Cachołby, ten waleczek, się bardzo gorszy i kwizetki nie chce dać i to za to, ponieważ na zbieraniu Z. O. K. Z. zwalczano "Kurgera" niemieckiego, którego Franciek razusił. My tu postanowili "Kurgera" i "Polone" zwalczać a zabawować "Polskę Zachodnią" z Gnieńskiem. Już się Franciek nie gorszy kwatierka del a "Kuriera" posłał Ułazkowi i Urbanowi, wdech się go czyżyla, a ty pokoz żeś człowiek co mo rozum!

A teraz ci napisza o trzech Zefikach w nasze wiosce, co chcieli xmina rzucić, ale się to nie udało. To było tak. Gdy nastał czas przedwyborczy do rad gminnych, to Zefik i, dawniejszy Landbrudowiec, chcieli stworzyć niemieccką listę, na którą go poparli Zefik H. Ponieważ młot z Polaków się za niemieccką listą nie chciał oświadczyć, zawarł kompromis z Zefikiem H. Szczekatowskiem, który obu Zefików wpakował pod płaszczyk P. P. S., naturalnie przytem oba pochłistali, pochłistali o j! A no wyborach, gdy otrzymali większość, a zaczęli chłistac już naprzód z tej uciechy, ponieważ przy zawartym kompromisie oświadczył się wszyscy trzej Zefikowie za obywateli kierownictwa w gminie, a zaczęli wszyscy chłistac; ten Obermacher z nich przepiół, za co mu ci drudy podziękowali, a Gretel nosiła liter za literem aż się strzeżała z uciechy, bo to też landzianka. Nie chłistali zawzięście, ponieważ gdy poszli do egzarminu, przepadły Zefik i Starosta ich nie zawierdzili. Obermacher Zefel i, wraził na nos okulary do czytania i pisanie podczas egzaminu, ale okulary były niemiecckie i nie rozumieli po polsku; zastępowali zupełnie przy dobrej chęci amatora. Oprócz tego było go czuć kablem, który podczas pierwszego powstania na Polaków kręcił i powstańców nim bito a zas Zefik H. przeczytał trochę urywczko, ale że się u Gretel chwalił, że tu Polski niema i t. d., a zas Zefelk Szczekatowski obścekuje jejich członków i pośredniczy przed władzami polskimi a śpiewa „Ich bin ein deutscher Geist, ich bin ein Preusse“, dlatego nie zostali zatwierdzeni do Zarządu gminnego.

Pan Zarząd zaprzysięgnął u nas komisarzyczny Zarząd gminny, jednakoż Zefik też są w Zarządzie gminnym, naturalnie nasi urzędują w gminie a "landzian" na Wietorkowych dołach, a to z następnego powodu: Sekretarz Błm z Świerklicza porządził nowym wybraniem sotsysem który Urbanekwa paść na dołach, za które pasienie ma pobierać pewne honorarium, a jego kobieta, co w gałtach chodzi, dopiero go przeżywo i powiada: ty

ślimoka, kajs tam woz? Tyłes dół na przeczlistaczanie a teraz jesteś sotsysem na dołach przy Urbanekowych kozach a Franciek Miza, ten stary głupiec, pado Zefikowi Szczekatowskiemu: ty tuleja, tyś to wyszeceł!

Jak p. starosta zaprzysię; oł naszych ludzi do Zarządu, to Zefik, aby protestować, rzucił sobie łamacza Witoka, który też naturalnie postredczył, ale Witok naprzód wypiół 7 achci i mówił po arabesku, co to ani landzianowi własci nie rozumeli a p. starosta zupełnie nie. Teraz bżycza Zefikowi urlopu na 6 lat, niech się napisza na czoł: „Za 6 lat zas bedziemy chłistacz!“. Koczka, bo musza do łaki nabsz.

Do widzenia!

Koleks.

—o—

Z Wielkich Piekar.

Kochany Gustliku!

Mamy tu w Piekarach kilku radnych albo raczej popśniolów, którzy sobie wzięli za cel nie tylko nacisnąć w obozie polskim, ale nawet porządek obozowi niemiecckiemu w walce z Polakami. I doszło tak daleko, że pewna wyrywowa osobistość przy pewnej sposobności kierownikowi tego obozu publicznie zarzuciła konszachowanie z „Wolksbunden“, czem się kierownik tego obozu czuł dotkniętym i włośł skargę do sądu. I właśnie zakończenie tej sprawy znalazło swój epilog w drugiej instancji Sądu Powiatowego w Tarnowskich Górach z tem, że ów kierownik partii gospodarczej (popśniolów) został ze skargą oddalony, ponieważ na mocy świadków i pod przysięgą dowiedziono, że bratanie z Wolksbunden jednak miało miejsce.

Możemy o tej sprawie wcale nie był pisał, gdyby nie to, że się tu zdradza swoich polskich współpracowników, którzy ich przecież jako Polaków do zastępowania polskich interesów wybrali. Tymczasem jak to zastępowo polskich interesów wygląda, tego nie można nawet publicznie pisać, ażeby z tego nie robić publicznego zorożenia.

Bezczelność pewnego gospodarczego popśniola jest tak wielka, że pomimo że go z polskich товариств wykluczono, jednak się czasem na posiedzeniach jeszcze stawiał i stroił awanturę, co jemu jako oberżyscie wcale nie przystoi. Do polskiego obywatelstwa się zaś odzywa: nie chodźcie do takich popśniolów, którzy się na waszym ciężko zapracowanym groszu utuczyli, którzy do nas w tępach przyrządzili, a tu małutko się dorobili i za to was zdradzają.

Wydziałowiec.

—o—

Z Szarleja.

Kochany Gustliku!

W naszej gminie szarlejskiej mamy inspektora biurowego, który nie urzęduje w biurze w gminie, tylko w restauracji w godzinach biurowych przy szklankach piwa. Nawet mu akta przynoszą do restauracji, bo w biurze, nado, jest zbyt gorąco, a tam przy piwku chłodniej. Naczelnicia mecia, po co tam w biurze siedzieć, ludzie zaś mają przysiąc do karcza, kiedy mu się nie przeszkadza w karczmie.

Powstańcie.

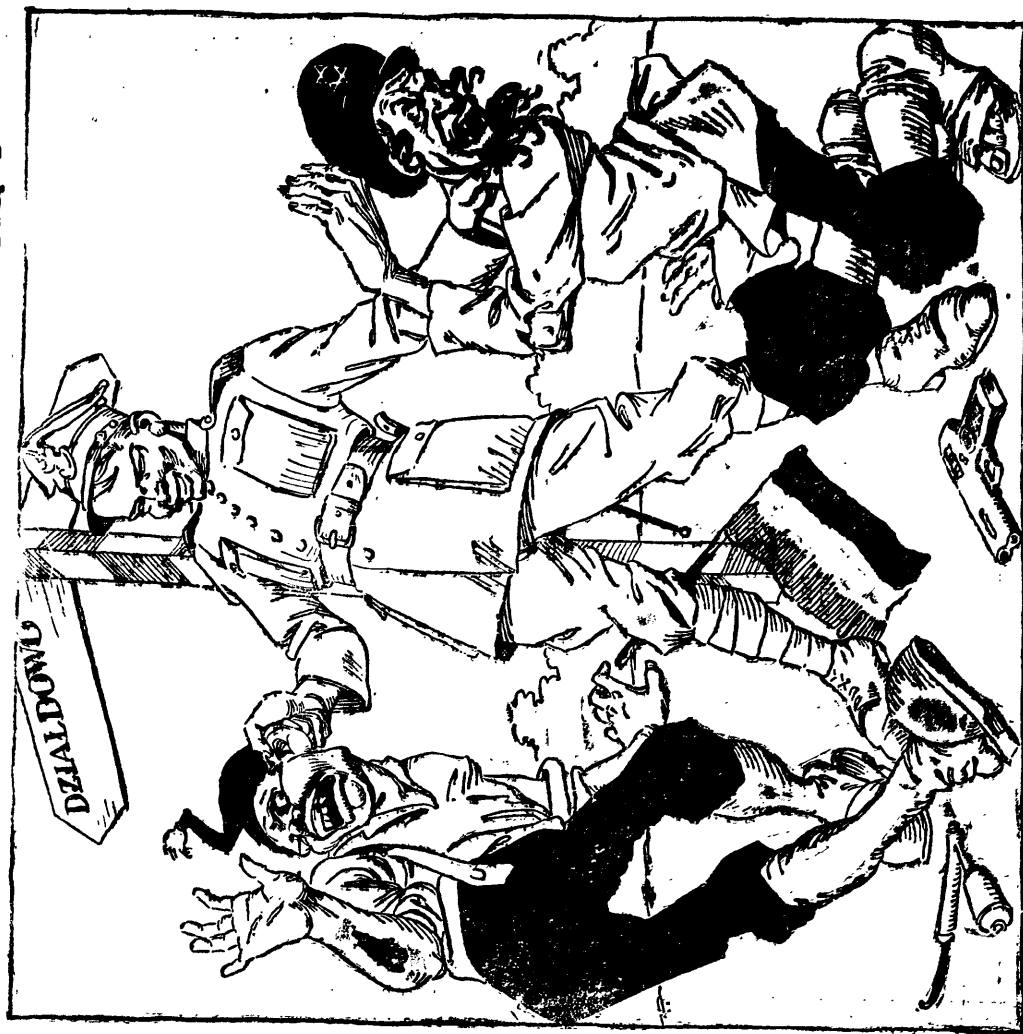
GUSTLIK

Wesoly dodatek do „Polski Zachodniej“

Do gazety nr. 184 Katowice, dnia 14. sierpnia 1927

Nr. 23

W rocznicę „Cudu nad Wisłą“.

Jak to „Cud nad Wisłą“ przeszkodził w czułości braterskiej Bolszewikowi i Michłowi.

